

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

23 oktober 1996

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

DECREET GOEDKEURING SAMENWERKINGSOVEREENKOMST EG EN OEKRAÏNE – STEMMING

DECREET GOEDKEURING PROTOCOL WIJZIGING EUROPEES SOCIAAL HANDVEST – STEMMING

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 8

Woensdag 24 oktober 1996
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Motie van orde	
Voorafgaande vraag over de toepassing van de procedure Spreker : mevrouw Nelly Maes	1
Actuele vragen (Regl. art. 78)	
Actuele vraag van de heer Herman Lauwers tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de vertraging bij de publicatie van het eindrapport over het afvalverminderingproject van de gemeente Dilbeek	2
Actuele vraag van de heer Georges Cardoen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de timing van het nieuwe milieuconvenant met de gemeenten	3
Actuele vraag van de heer Guy Swennen tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het borstkankeronderzoek	5
Actuele vraag van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de omzendbrief van de minister aan de gemeenten inzake de vlotte werking van het openbaar vervoer en het parkeerverbod bij bus- en tramhaltes	6
Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de opzegging door De Lijn van de pachtcontracten met private busondernemers	8
Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de fraude met overheidssubsidies voor Boelwerf Vlaanderen	
Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de fraude met subsidiegeld van Gimvindus voor de failliete Boelwerf	
Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over fraude met reconversiegeld voor de Boelwerf	
Actuele vraag van de heer Frans Wymeersch tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het dossier-Boelwerf en de betrokkenheid van Gimvindus bij eventuele fraude	8
Motie van orde	
Persoonlijk feit Sprekers : minister-president Luc Van den Brande en de heer André Denys	13
Actuele vragen (Regl. art. 78)(Voortzetting)	
Actuele vraag van de heer Karel De Gucht tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over fiscale tegemoetkomingen aan Vlaamse bedrijven	14
Actuele vraag van de heer Karel De Gucht tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de derdegeneratiestatuten van de intercommunales in de energiesector	
Actuele vraag van de heer Jos Geysels tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de bezwaren van de Europese Commissie tegen het Electrabel-dossier en de nieuwe statuten van de gemengde intercommunales	15
Actuele vraag van de heer Eddy Schuermans tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de federale maatregelen inzake schuldbemiddeling	17
Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, en tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de evaluatie van de wet betreffende de zwangerschapsafbreking en de gevolgen voor het preventiebeleid	18
Actuele vraag van mevrouw Brigitte Grouwels tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de voorstelling van de taalgebieden in het septemnummer van het tijdschrift Wallonie/Bruxelles van de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest	20

<p>Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de verantwoordelijkheid van de scholen bij het protest van scholieren en studenten tegen het zogenaamde spaghetti-arrest van het Hof van Cassatie</p>	21
<p>Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Partnerschap- en Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lidstaten enerzijds, en Oekraïne anderzijds, met de Bijlagen I tot V, met het Protocol, en met de Slotakte, ondertekend te Luxemburg op 14 juni 1994 - 349 (1995-1996) - Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	22
<p>Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Protocol tot wijziging van het Europees Sociaal Handvest, opgemaakt in Turijn op 21 oktober 1991 - 350 (1995-1996) - Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	24
<p>Met redenen omklede motie van de heer Dirk Van Mechelen tot besluit van de op 8 oktober 1996 door de heren Willy Kuijpers, Dirk Van Mechelen en Carl Decaluwé in commissie gehouden interpellaties tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, respectievelijk over het doorbreken van het VTM-monopolie, over de gevolgen van de Europese regelgeving inzake televisie en over de Vlaamse mediawetgeving in Europees perspectief - 421 (1996-1997) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming Sprekers : de heren Hugo Van Rompaey en Willy Kuijpers</p>	25
<p>Met redenen omklede motie van de heren Jean-Marie Bogaert, André Denys en Jos Geysels tot besluit van de op 8 oktober 1996 door de heer Jean-Marie Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1997 - 423 (1996-1997) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming Sprekers : de heren Jean-Marie Bogaert, André Denys, Jos Geysels, John Taylor en Herman De Reuse, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Mark Van der Poorten en Herman De Loor</p>	27
<p>Motie van orde Spreker : de heer Paul Van Grembergen</p>	34
<p>Met redenen omklede motie van de heren Herman De Reuse, Christian Verougstraete en Felix Strackx tot besluit van de op 8 oktober 1996 door de heer Jean-Marie Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1997 - 422 (1996-1997) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming</p>	34
<p>Regeling van de werkzaamheden</p>	38

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.15 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Ward Beysen, Jean-Marie Bogart, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeys, Herman Candries, Leo Cannaearts, Georges Cardoen, Jan Cauberghs, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamphelaere, Peter Desmet, Roland Deswaeene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Vera Dua, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Leo Goovaerts, Brigitte Grouwels, Veerle Heeren, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Willy Kuijpers, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Jacky Maes, Nelly Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleeckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Christiaan Vandenbroeke, Bart Vandendriessche, Marleen Vanderpoorten, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van Peel, Hugo Van Rom-

paey, Etienne Van Vaerenbergh, Peter Vanvelthoven, Roeland Van Wallegghem, Tuur Van Wallendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Dominiek Lootens-Stael : gezondheidsredenen ;

Michiel Vandenbussche, Johan Weyts : ambtsverplichtingen ;

Ria Van Den Heuvel : familieverplichtingen.

MOTIE VAN ORDE**Voorafgaande vraag over de toepassing van de procedure**

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, krachtens artikel 44 van het Reglement zou ik een beroep willen doen op het Reglement en u iets vragen over de orde van de werkzaamheden.

Het voorontwerp van programmadecreet werd door de Vlaamse regering bij het Vlaams Parlement ingediend. Ik heb begrepen dat het ondertussen ook binnen de Vlaamse regering is goedgekeurd. Ik zou uzelf en de leden willen vragen om – uw eigen toespraak bij het begin van het parlementaire jaar indachtig – dat programmadecreet eens kritisch te bekijken. Terecht werd immers geprotesteerd – onder andere door Steden en Gemeenten – tegen het feit dat dit programmadecreet een aantal decreten ingrijpend wijzigt.

Anderzijds worden met dit programmadecreet belangrijke vernieuwingen geïntroduceerd. Ik denk in dit verband bijvoorbeeld aan de successierechten, hoewel deze ontegensprekelijk een financieel karakter hebben. Ik vind echter dat de wijziging van het decreet betreffende de Culturele Centra en dat betreffende de Bibliotheken – om slechts deze twee flagrante voorbeelden te vernoemen – apart,

Maes

in de commissie voor Cultuur en sport zou moeten worden behandeld. Dit mag geen soort prelude zijn op een ontwerpdecreet dat de regering nog niet eens heeft ingediend. De sector maakt zich daar terecht zorgen over.

Als parlementslid vind ik dit geen goede parlementaire werkwijze. De programmadecreten zouden zich moeten beperken tot strikt beperkte financiële ingrepen, die de geest van de bestaande decreten niet ingrijpend wijzigen. Daarom vraag ik dat het Bureau, met uw goedvinden en onder uw leiding, eens kritisch onderzoekt welk deel van het programmadecreet essentieel dient te worden behouden en wat beter naar de commissies kan worden verwezen. Dit zou eventueel een grondige herziening van het decreet in kwestie tot gevolg kunnen hebben.

De voorzitter : Vorig jaar hebben we al een deel uit het programmadecreet gelicht. Ik neem aan dat we die oefening kunnen herhalen. We kunnen met name dit decreet grondig bestuderen en onderscheiden welke elementen al dan niet betrekking hebben op de begroting. De elementen die niet met de begroting zijn verbonden, kunnen dan worden verwijderd. We zullen het nodige doen.

ACTUELE VRAGEN *(Regl. art. 78)*

Actuele vraag van de heer Herman Lauwers tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de vertraging bij de publicatie van het eindrapport over het afvalverminderingproject van de gemeente Dilbeek

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Lauwers tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de vertraging bij de publicatie van het eindrapport over het afvalverminderingproject van de gemeente Dilbeek.

De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, zoals u ongetwijfeld weet, heeft de gemeente Dilbeek een project van afvalvermindering. Dit project, dat mede

wordt gepromoot door de OVAM en uiteraard door de gemeente zelf, boekt vrij spectaculaire resultaten. Nu zou naar verluidt het eindrapport voltooid zijn. De publicatie wordt echter vertraagd en uitgesteld, met name door OVAM, een van de medepromotoren. Dit lijkt bizar voor een instelling die precies werd opgericht om de afvalverwerking te bevorderen. Op die manier ontstaat de indruk dat hier belangen in het spel zijn. Het Dilbeekse project streeft immers naar afvalvermindering, dus afvalvermindering, terwijl bijvoorbeeld het Minaplan en de in de maak zijnde milieuconvenanten eerder zijn gericht op het selectief ophalen.

Het selectief ophalen is de voedingsbodem van Fost Plus, die het geselecteerde afval verwerkt en daardoor de participerende industrie nieuwe mogelijkheden biedt. De verdenking bestaat en groeit dat OVAM eigenlijk in het voordeel van Fost Plus werkt en dat zij daarom de publicatie van dit rapport vertraagt. Men wil tegenspraak vermijden, omdat de besprekingen over het Minaplan en de in opmaak zijnde milieuconvenanten nu bezig zijn.

Mijn vragen zijn zeer concreet. Mijnheer de minister, kan u OVAM aanmanen dit rapport zo snel mogelijk publiek te maken ? Bent u ten tweede bereid om de evaluatie van dit rapport te laten voorafgaan aan het verder ontwikkelen van de milieu-convenanten ? Bent u desnoods bereid om de lopende convenanten met één jaar te verlengen, zodat er eventueel nog correcties kunnen worden aangebracht in functie van de conclusies in Dilbeek over de afvalvermindering ? Ik weet natuurlijk wel dat Fost Plus zijn verdiensten heeft, maar het kan niet de bedoeling zijn dat winstooigmerken voorrang krijgen op het probleem van de afvalvermindering.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, het Minaplan zegt uitdrukkelijk dat de preventie van afval de eerste prioriteit moet zijn, zoals ook in de Ladder van Lansink werd voorgesteld. Recyclage en hergebruik vormen de volgende stap. Anderzijds is er ook de Europese verpakkingsrichtlijn en het decreet op het verpakkingsafval, waaronder Fost Plus valt. We hebben dit decreet onderschreven en het wordt momenteel trouwens ook in de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud besproken. Bij het sectoraal afvalstoffenplan moeten we hier rekening mee houden.

Kelchtermans

De gemeente Dilbeek en OVAM zijn dit experiment inderdaad samen aangegaan. De financiële participatie van OVAM is zeer belangrijk : 2,13 miljoen frank voor het eerste jaar, 1994, 900.000 frank voor 1995 en 870.000 frank voor het lopende jaar 1996. Er was ook een halfjaarlijkse rapportering voorzien, evenals een eindrapport over het uitgevoerde pilootproject. De vraag is nu of dit een eindrapport of een tussentijds rapport is. Volgens OVAM gaat het hier om een tussentijds rapport. De gemeente Dilbeek heeft dit rapport op 25 september 1996 opgemaakt. OVAM heeft dit rapport begin oktober ontvangen en besprak het al op 11 oktober met de gemeente Dilbeek. Men heeft dus geen tijd verloren. Er bestaat wel een verschil in interpretatie. Voor OVAM is dit een tussentijds rapport waarin zij een aantal vragen en opmerkingen formuleert en de gemeente Dilbeek dient hierop te antwoorden. Tot op heden heeft de gemeente Dilbeek daar nog niet op geantwoord.

Het gaat vooral om een betere wetenschappelijke onderbouwing. Dit zijn pertinente vragen, reden waarom ik aan mijn diensten en aan de OVAM de opdracht gegeven heb om de resultaten op te vragen en te duiden. Dit rapport kan een zeer interessante voorbeeldfunctie vervullen, maar dan moeten we wel juist weten wat de wetenschappelijke waarde is van dit rapport, dat een eindrapport moet zijn. Bij het rapport rijzen immers onmiddellijk vragen over het referentiejaar of het effect van andere reglementeringen die men ondertussen heeft uitgevaardigd. Zo zou een gemeentelijk reglement aan de kmo's verbieden om nog afval op de stoep te zetten. In andere gemeenten mag dat nog wel. Dit heeft enorme gevolgen voor het afvalvolume. Zulke vragen blijven voorlopig onvoldoende beantwoord. Het is dus wachten op bijkomende gegevens. Als aan die voorwaarde voldaan is, vind ik, net zoals de heer Lauwers, dat we aan het eindrapport de nodige ruchtbaarheid moeten geven. Als de resultaten positief zijn, kunnen we op die manier andere gemeenten ervan overtuigen dat dit de juiste weg is. Op de tweede plaats ben ik van mening dat we ons niet kunnen veroorloven enige twijfel te laten bestaan over de juistheid van de gegevens van een experiment dat gedurende drie jaar met kennis van zaken werd opgevolgd. De OVAM moet de gelegenheid krijgen om pertinente vragen te stellen. Pas als daarop een duidelijk antwoord wordt gegeven, mag men een eindconclusie trekken. Ik vind het zeker een positief experiment. Een evaluatie moet mijn indruk bevestigen. Als het zover is, belet niets ons om er een grote ruchtbaarheid aan te geven en om in de eventuele convenant met de gemeenten hier de klemtoon op te leggen.

De heer Herman Lauwers : Mijnheer de minister, uw antwoord is bevredigend, behalve wat het laatste aspect betreft. De discussie of het nu een eind- of een tussenrapport moet zijn, is van ondergeschikt belang. De kernvraag is of deze resultaten, die op hun waarde moeten worden getoetst, nog kunnen worden verwerkt in de nieuwe milieuconvenanten die momenteel in opmaak zijn. Is het nodig eerst die geverifieerde resultaten te hebben vooraleer men kan doorwerken met die milieuconvenanten ? Anders zullen er misschien milieuconvenanten worden afgesloten die haaks staan op resultaten van wat in Dilbeek zou worden bewezen. Is de minister desnoods bereid om de lopende convenanten met één jaar te verlengen en de nieuwe pas een jaar later in voege te laten treden ?

Minister Theo Kelchtermans : Normaal gezien hebben we volgend jaar een nieuwe convenant. Ik ga daar bij de volgende vraag verder op in. Er is geen enkele reden om de huidige convenant in te trekken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Georges Cardoen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de timing van het nieuwe milieuconvenant met de gemeenten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Cardoen tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de timing van het nieuwe milieuconvenant met de gemeenten.

De heer Cardoen heeft het woord.

De heer Georges Cardoen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, mevrouw de minister, collega's, op 31 december 1996 verlopen de huidige milieuconvenanten. De minister van Leefmilieu is bezig met het ontwerp van nieuwe milieuconvenanten voor een looptijd van drie jaar. Ik heb enkele vragen over de timing ervan. Onze gemeentebesturen moeten in hun begroting, die nu wordt opgemaakt, een aantal elementen van deze convenanten opnemen. Ik denk hierbij aan de werkingskosten, de toelagen en de uitgavenkosten. Deze convenanten werden overgemaakt aan zowel de MINA-raad als de SERV.

Cardoen

Deze instanties zijn echter niet bij machte om deze adviezen tijdig uit te brengen. Daarom zou men de einddatum voor het uitbrengen van een advies willen verdagen tot 12 november 1996. Hierdoor ontstaat uiteraard nog een groter probleem voor onze gemeenten : ze zijn niet alleen bezig met de opmaak van de begroting, maar ze moeten tevens de beslissing terzake aan de gemeenteraad ter goedkeuring voorleggen. Bovendien dient in vele gemeenten ook de lokale milieuraad te worden geconsulteerd. Ik vraag me dus af hoe de gemeentebesturen dat kluwen zullen afwickelen.

Mijnheer de minister, is het ogenblik niet aangebroken om ons eens grondig te bezinnen over de veelheid van adviesraden waarmee onze gemeenten worden geconfronteerd en over de talloze verplichtingen die hieruit voor de gemeenten voortvloeien ? Hoe dient de opmaak van de gemeentebegroting in deze context voor u te verlopen ? Zijn de gemeentebesturen gezien de tijdnood nog verplicht de milieuraaden te consulteren ? Bent u bereid om desgevallend samen met de andere regeringsleden een herschikking van de talloze adviesraden in overweging te nemen ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, de convenanten lopen eind december 1996 af. De eerste generatie van convenanten in het algemeen, en de milieuconvenanten meer in het bijzonder, zijn zeer succesvol geweest.

Zoals in de commissie werd beklemtoond is dit succes te danken aan het correcte verloop van de voorbereidende werkzaamheden waarbij alle geïnteresseerde instanties van bij het begin werden betrokken : het interprovinciaal overleg, Aminal, OVAM, de Vlaamse Milieumaatschappij, de Vlaamse Landmaatschappij, de provinciale coördinatoren, Milieu en Natuur en de Vlaamse Vereniging voor Steden en Gemeenten. Het ontwerp van convenant werd in gemeenschappelijk overleg klaargemaakt voor verzending ter advies naar de SERV en de MINA-raad. Hoewel het voorleggen van het ontwerp aan deze raden niet verplicht is, werd hieraan toch de voorkeur gegeven. De SERV heeft een advies uitgebracht, maar de MINA-raad achtte zich, ondanks de inachtnaam van de decretaal vastgelegde termijnen, niet in staat overeenkomstig de geldende termijnen op het einde van deze maand een gemotiveerd advies uit te brengen.

De uitvoering van de convenanten voor 1996, 1997 en 1998 worden tegen midden november door de regering besproken en in de respectieve begrotingen ingeschreven. Het zou misschien goed zijn er de gemeenten op te wijzen bij de opmaak van de begroting voor de convenanten 1997 vergelijkbare cijfers op te nemen als voor de convenanten 1996 om zodoende de continuïteit te verzekeren. Eventueel bijkomende inkomsten die uit de uitvoering van de nieuwe convenant zouden kunnen voortvloeien, kunnen worden opgenomen in de aanpassing van de begroting 1997. Er wordt nergens bepaald dat, als ze de convenant ondertekenen, deze aanpassing vóór 1 januari 1997 op de gemeentebegroting moet worden ingeschreven. Dat kan ook nog in de loop van het begrotingsjaar. De onheilsdatum van 31 december 1996 geldt hier dus niet. Om tegemoet te komen aan de bezorgdheid van de heer Cardoen zal ik de gemeenten hierover inlichten en de onduidelijkheid uit de wereld helpen. Voorts zullen de grote lijnen en de basisopties in een basisconvenant worden vastgelegd.

Ook de financiering bevat een gegarandeerd deel : er werd 54 frank voorgesteld per hectare gemeente-oppervlakte en 20 frank per inwoner. Daarnaast kan de gemeente nog een aantal opties nemen. Ik verwijs naar het sectoraal akkoord over huishoudelijke afvalstoffen en het selectief ophalen van afval. De uiteindelijke opties kunnen door de overheid worden aangemoedigd. Gemeentelijke autonomie impliceert dat aan de gemeenten niets mag worden opgedrongen. De gemeenten moeten kunnen kiezen uit een aantal mogelijkheden, de Vlaamse overheid kan hen hierbij alleen maar aanmoedigen.

Als besluit som ik de te nemen stappen op. Ten eerste moeten de gemeenten over deze aangelegenheid worden geïnformeerd. Ten tweede moet het convenant zo vlug mogelijk aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. Vermoedelijk zal dit in de loop van november gebeuren. Ten derde moeten de gemeenten zich in de loop van 1997 inschrijven, dit in de mate dat zij de procedure hebben gevolgd. Het groot aantal adviesraden is een algemeen probleem. De gemeentelijke milieu-adviesraad, die door de gemeenten zelf wordt samengesteld in uitvoering van het vorige convenant, functioneert goed. De oprichting van dit orgaan wordt niet opgedrongen, maar wel gesuggereerd. Dit alles kadert echter in een veel bredere discussie. De heer Cardoen heeft dit terecht opgemerkt toen hij het had over de participatiemaatschappij. We kunnen veel voorbeelden aanhalen. We moeten er rekening mee houden dat er zeer

Kelchtermans

veel verschillende inspraakorganen zijn met een verschillende werking.

De voorzitter : De heer Cardoen heeft het woord.

De heer Georges Cardoen : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister en verzoek hem de gemeentebesturen zo vlug mogelijk te informeren, opdat de gemeenten in 1997 hun beleid met betrekking tot de toepassing van het milieuconvenant zouden kunnen voortzetten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Guy Swennen tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het borstkankeronderzoek

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Swennen tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het borstkankeronderzoek.

De heer Swennen heeft het woord.

De heer Guy Swennen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, waarde collega's, in België worden jaarlijks 750 vrouwen geconfronteerd met erfelijke vormen van borstkanker, en 25 tot 50 vrouwen met erfelijke vormen van ovariumkanker. Sinds ongeveer twee jaar is het mogelijk deze vormen van kanker genetisch op te sporen : DNA-tests kunnen het afwijkend gen detecteren. Dit gebeurt op uitdrukkelijke vraag van de betrokken risicodraagster. Om elke vergissing uit te sluiten, wordt de test tweemaal uitgevoerd. Het grote probleem bij deze techniek is dat er enkel informatie kan worden gegeven en dat behandeling onmogelijk is. Er resten de betrokken persoon slechts twee mogelijkheden : een drastische amputatie van beide borsten of het ernstig intensifiëren van het onderzoek.

Het voorbije weekend maakten sommige kranten gewag van ethische problemen bij deze vorm van onderzoek. Ik ben het hiermee eens. Men kan opperen dat de technologie in dienst staat van de vrijheid, de arts en de gebruiker moeten de nodige

conclusies trekken. Dit kan worden beschouwd als een politiek van laissez faire, laissez aller. Er rijzen echter fundamentele vragen die deze specifieke problematiek overstijgen : er bestaat een toenemende kloof tussen wat men kan opsporen en wat men kan behandelen. Welke ethische rol moet de Vlaamse overheid spelen op het vlak van het collectief preventiebeleid ? Vindt de minister deze vorm van secundaire preventie aangewezen ? Bestaan hierover richtlijnen ? Hoe wordt dit alles ethisch opgevolgd ? Wordt er ethisch ingegrepen, begeleid of gestuurd door de Vlaamse overheid bij de groeiende kloof tussen de mogelijkheden van opsporing en van behandeling ?

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank de heer Swennen voor zijn vraag. Ik zal eerst een gericht antwoord formuleren, daarna zal ik meer in het algemeen antwoorden.

Ook ik heb de nieuwe gegevens gelezen in verband met erfelijke vormen van borstkanker. Het betreft hier wel resultaten van een onderzoek uitgevoerd door het Oncogenetisch Centrum aan de VUB. Het is geen beschrijving van een diagnose. Het is een benadering van een predictie, op basis van kansberekening. Men kan een vaststelling doen, maar er is nog geen behandeling. Dit hebt u perfect beschreven.

Daarenboven speelt er nog een tweede element. Het is gebaseerd op vormen van kansberekening. Het is nog niet absoluut zeker dat, als men een vaststelling doet, men ook daadwerkelijk met borstkanker zal worden geconfronteerd. Uw eerste benadering is dus te radicaal, omdat er nog een zekere kansberekening bij te pas komt. Ik wil de verdere resultaten van het onderzoek afwachten vooraleer ik specifieke oplossingen suggereer. De vraag is natuurlijk wel : hoe gaan we om met risico's ?

Mijn voorgangster, mevrouw Detiège, heeft een zogenaamde multicenterstudie aangevraagd, waaraan de diverse onderzoekscentra van de universiteiten hebben deelgenomen. Met betrekking tot baarmoederhalskanker zal deze studie normaliter tegen het einde van dit jaar zijn afgehandeld. De vragen die door mevrouw Detiège werden gesteld, hadden betrekking op de manier van organiseren van preventieve onderzoeken. Dit kan ook worden gekoppeld aan genetische onderzoeken. De vragen van mevrouw Detiège hadden tevens te maken met

Demeester-De Meyer

kwaliteitsbewaking en met de afbakening van doelgroepen. Voorts vroeg ze waarop een bepaalde screening moet worden uitgeoefend en in welke mate de financiering verantwoord is.

Zo kom ik dan bij het algemene aspect van uw vraag terecht. In welke mate zijn bepaalde onderzoeken ethisch verantwoord? In welke mate zijn ze doelmatig? In welke mate kunnen daar richtlijnen over worden verstrekt? Voor deze laatste vraag kan ik u zeggen dat er momenteel geen concrete richtlijnen bestaan. Moeten onderzoeken specifiek met betrekking tot borstkanker en tot baarmoederhalskanker meer systematisch verlopen? Ik denk hierbij zowel aan de klinische onderzoeken als aan het opsporen van erfelijke aandoeningen.

Ik zal proberen hierop een antwoord te formuleren naar aanleiding van het preventiecongres op 7 maart. Een van de thema's die daar werden benaderd door verscheidene disciplines en universiteiten, was juist de zogenaamde predictieve geneeskunde. Met andere woorden, in welke mate moet worden omgesprongen met bepaalde voorspellingen of bepaalde verwachtingen?

Hier bestaat ongetwijfeld een ratio tussen enerzijds het risico op zich, en anderzijds het behandelen van een eventueel risico en het leren omgaan met een risico. Het heeft geen zin om een systematische screening uit te voeren. Men stelt dan vast dat er slechts bij benadering bij één op 300 mensen daadwerkelijk een probleem is. Zovele anderen worden ten onrechte ongerust gemaakt. Hier rijst dan een bijkomende ethische vraag. In welke mate verontvult een algemene screening de mensen meer?

De materie is eigenlijk te complex om hier in deze korte tijdsspanne een duidelijk antwoord op te geven. Op basis van diverse onderzoeken en van het voorbereidend multidisciplinair werk dat nu wordt verricht in het kader van het preventiecongres, zullen wij een antwoord proberen te formuleren. Dat betekent nog niet dat het beleid zal kunnen uitmaken of richtlijnen nodig of nuttig zijn. In het leven moet men nog omgaan met een aantal risico's. De vraag is hoe groot de risicograad is die mensen kunnen dragen.

De voorzitter : De heer Swennen heeft het woord.

De heer Guy Swennen : Volgens de minister moet de Vlaamse regering het ethisch beleid omtrent gezondheid verder vorm geven. Niet alles zal opge-

lost kunnen worden. Toch moet me van het hart dat er meer aandacht aan dient besteed, gezien de enorme snelheid waarmee we inzake preventie dagelijks met nieuwe ethische vragen worden geconfronteerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de omzendbrief van de minister aan de gemeenten inzake de vlotte werking van het openbaar vervoer en het parkeerverbod bij bus- en tramhaltes

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Maght-Aelbrecht tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de omzendbrief van de minister aan de gemeenten inzake de vlotte werking van het openbaar vervoer en het parkeerverbod bij bus- en tramhaltes.

Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit is misschien een banale vraag, maar ze typeert wel hoe het er in dit huis aan toe gaat.

Op 9 september 1996 schreef de minister aan verscheidene burgemeesters dat het voor een vlot openbaar vervoer nodig is om streng toe te zien op het parkeren of stilstaan op haltes van bussen en trams. We moesten immers voor de vlotheid van het openbaar vervoer zorgen en aan de veiligheid van de in- en uitstappers denken. Dat was allemaal nog logisch.

De tweede alinea richtte zich rechtstreeks tot de burgemeester als administratief hoofd van de politie. De minister verzocht de burgemeester om de politie de opdracht te geven om streng tegen dergelijke inbreuken op te treden, hetzij door de voertuigen te laten wegslepen, hetzij door te onderhandelen met het parket om het rijbewijs in te trekken.

Ik veronderstel dat iedereen die een brief van een minister krijgt, hem ernstig neemt en als een opdracht van de hoogste graad beschouwt. Verschillende burgemeesters hebben vermoedelijk de

De Maght-Aelbrecht

richtlijnen van de minister onderzocht en van het parket te horen gekregen dat ze tegen de wet ingaan. Fout parkeren is immers een lichte overtreding. Daarvoor kan volgens het parket het rijbewijs niet worden ingetrokken. Datzelfde parket stelt dat het ook niet tussenbeide komt als de politie de wagens laat wegslepen. Wat is mijn conclusie, mijn vrees en bekommernis voor Vlaanderen? Met een campagne in alle media werd meegedeeld wat een goed initiatief men wel heeft genomen. Dat blijkt nu in de praktijk onmogelijk, want het is in strijd met de wet. Elke burger van dit land wordt nog steeds geacht de wet na te leven, en de wet te doen naleven. Dat geldt ook voor de minister.

Ten derde : voor de gebruiker, en voor diegenen die dat moeten toepassen, is er onzekerheid geschapen. Men brengt zowel de vervoersmaatschappijen – de Lijn – als de gemeentebesturen – de burgemeester en de politiemensen – in moeilijkheden. De mensen geloven dat dit allemaal kan, maar in de praktijk kan het niet. Diegenen die zich aan de basis bevinden delen bijgevolg in de klappen.

Mijnheer de minister, ik veronderstel dat we hier met een onvoorzichtigheid van uwentwege te doen hebben. Ik wens u bijgevolg enkele vragen te stellen. Zou u niet best een nieuwe brief schrijven, waarin u de burgemeesters laat weten dat u een fout hebt gemaakt, omwille van de redenen die ik hier heb vermeld? Zoniet moet ik veronderstellen dat u een bijkomende bevoegdheid hebt gekregen : dat u nu tegelijkertijd minister van Binnenlandse Zaken en minister van Justitie bent geworden. Het zou ons vooruit helpen indien u terzake enige opheldering zou kunnen verschaffen.

Ik zou u, en de hele Vlaamse regering, vooral willen vragen om uw voorstellen, onderrichtingen, richtlijnen en brieven goed te controleren op tekortkomingen en fouten. Zij moeten op deskundige wijze worden opgesteld, en mogen enkel de waarheid bevatten. Anders moeten wij, die aan de basis werken, er opnieuw voor opdraaien. Dat is niet het soort openheid en correctheid die wij moeten toepassen. Ik hoop bijgevolg dat ik een bemoedigend antwoord van u krijg.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Ik vind het bemoedigend dat mevrouw De Maght-Aelbrecht, maar ook nog andere collega's die een burgemeestersambt

uitoefenen zoveel aandacht besteden aan deze problematiek.

Met ons schrijven aan de burgemeesters en gemeentebesturen streven wij twee objectieven na. Ten eerste, het op- en uitstappen van de passagiers moet op een veilige manier kunnen gebeuren. Ten tweede, het openbaar vervoer moet in de bebouwde kommen op een vlottere wijze dan nu kunnen verlopen.

De maatregel is niet uit de lucht gegrepen : hij vloeit voort uit de talrijke klachten van gemeentebesturen, de openbare vervoersmaatschappij en de gebruikers van dat openbaar vervoer. De voorgestelde maatregelen lijken misschien drastisch, maar ze zijn in alle geval wel noodzakelijk om terzake enig effect te kunnen hebben.

Men zou kunnen overgaan tot het wegslepen van het voertuig dat zich in overtreding bevindt, en men zou contact kunnen opnemen met het politieparket om na te gaan of men geen drastischer ingreep zou kunnen doen – zoals het inhouden van het rijbewijs – op basis van een gecombineerde overtreding. Er is gebleken dat de geheven boetes niet leiden tot een gedragswijziging van de gebruiker.

Mijn omzendbrief steunt op artikel 25, 2°, van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende het algemeen reglement van het politieverkeer.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de minister, ik durf te verklaren dat u hier bepaalde onwaarheden of onvolkomenheden verkondigt. Ik zou het Vlaams Parlement het bewijsstuk kunnen voorleggen, maar ik zal me beperken tot een persoonlijke overhandiging.

Ik denk dat u dit dossier nog eens goed moet bekijken. Ik heb het vraagstuk hier op een afgemeten wijze uiteengezet. Wat u ons voorhoudt is echter onwettelijk. Ik hoop dus dat u onderhandelingen zal beginnen om die wetten te veranderen. Wat u hier zegt bevat – en vergeef mij deze woorden – onvolkomenheden. Ik wil er geen ander woord voor gebruiken : wat u hier zegt is onjuist.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de opzegging door De Lijn van de pachtcontracten met private busondernemers

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de opzegging door De Lijn van de pachtcontracten met private busondernemers.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, vandaag raakte bekend dat De Lijn de pachtovereenkomsten met de particuliere busondernemingen wil opzeggen.

Dit heeft heel wat deining veroorzaakt. Werkgevers en werknemers hebben actie gevoerd. Deze sector is niet onbelangrijk. Het gaat immers om negentig bedrijven en ongeveer 2.000 personeelsleden. Het is niet duidelijk waarom deze overeenkomsten worden opgezegd. Naar mijn mening is er geen Europese wet die ze verbiedt. Uw administratie haalt aan dat de Vlaamse kamer van het Rekenhof terzake een aantal opmerkingen heeft geformuleerd. De Franstalige kamer van het Rekenhof heeft evenwel nooit opmerkingen geformuleerd ten opzichte van gelijkaardige pachtovereenkomsten met TEC in Wallonië.

Mijnheer de minister, op welke opmerkingen van het Rekenhof baseert u zich ? U spreekt over een kostenbesparing. Om welke kostenbesparing gaat het precies ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, dit is een vrij complex dossier. Het gaat inderdaad om overeenkomsten met ongeveer negentig exploitanten van autobusbedrijven, de zogenaamde pachters, en een honderdtal contracten die dit jaar een uitgavensom vertegenwoordigen van ongeveer 3,4 miljard frank.

Nagenoeg al deze contracten werden afgesloten in 1979. Op dat ogenblik heeft de toenmalige minister van Verkeer beslist om de vervangingsautobussen van de NMBS, die werden ingezet na het afschaffen van bepaalde stations, over te dragen aan de NMVB. Als gevolg van de regionalisering heeft de rechtsopvolger, namelijk de Vlaamse Vervoermaat-

schappij, deze contracten overgenomen. Nagenoeg al deze contracten werden sindsdien vernieuwd, zonder dat de markt hierover werd geraadpleegd. Door deze procedure kwamen heel wat Vlaamse autobusuitbaters niet in aanmerking, wat in strijd is met de geest van de Belgische wet op de Overheidsopdrachten en van de Europese wetgeving inzake de Mededinging.

In een uitvoerig auditverslag over dit dossier besloot het Rekenhof om deze contracten onmiddellijk op te zeggen en om, bij de nieuwe vergunning, de wet op de overheidsopdrachten te respecteren. De houding van de Franstalige kamer bleek hiermee overeen te stemmen. Het is mijn eerste betrachting om in deze aangelegenheid de wet op de Overheidsopdrachten te respecteren. De Vlaamse Vervoermaatschappij heeft dan ook de nodige schikkingen getroffen voor een nieuwe aanbesteding.

Op de vraag over de budgettaire voordelen kan ik op het ogenblik geen concreet antwoord geven. Het spreekt vanzelf dat een marktonderzoek gevolgen zal hebben op de prijsvorming en een gunstiger prijsvorming in de hand zou kunnen werken. Om terzake een conclusie te trekken, moeten we de evaluatie van de eerste offertes afwachten.

De heer Jan Penris : De materie is complex genoeg om er verder over te debatteren in de commissie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de fraude met overheids subsidies voor Boelwerf Vlaanderen

Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de fraude met subsidiegeld van Gimvindus voor de failliete Boelwerf

Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over fraude met reconversiegeld voor de Boelwerf

Actuele vraag van de heer Frans Wymeersch tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het dos-

sier-Boelwerf en de betrokkenheid van Gimvindus bij eventuele fraude

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Maes tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de fraude met overheidssubsidies voor Boelwerf Vlaanderen en van de heer Stassen tot minister Van Rompuy, over de fraude met subsidiegeld van Gimvindus voor de failliete Boelwerf en van de heer Denys tot minister Van Rompuy, over fraude met reconversiegeld voor de Boelwerf en van de heer Wymeersch tot minister Van Rompuy, over het dossier-Boelwerf en de betrokkenheid van Gimvindus bij eventuele fraude.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, dames en heren, u was wellicht ook verbaasd over de fraude met omscholingsubsidies bij Boelwerf. De schattingen lopen uiteen maar het gaat over een paar honderd miljoen frank.

Daarover is een gerechtelijk onderzoek gestart. De feiten dateren uit de tijd dat Gimvindus de grootste aandeelhouder was van de Vlaamse Gemeenschap en Boelwerf Vlaanderen feitelijk onder leiding stond van Gimvindus. Er zouden facturen voor omscholing zijn opgemaakt door een vrij dubieuze firma, namelijk GTI, Global Training International. Daarover zijn mensen ondervraagd die de leiding hadden over zowel het bedrijf als Gimvindus. De omscholing heeft volgens de vakbonden niet plaatsgevonden. Daarbij is het niet duidelijk of deze facturen moesten dienen om subsidies van de Europese Gemeenschap binnen te rijden. Men had geen recht op die subsidies omdat de arbeiders nog in het bedrijf waren, maar de omscholing blijkt nu bovendien een verzinsel te zijn. Nochtans zijn de facturen door de Boelwerf betaald.

Aangezien onze verantwoordelijkheid voor de GIMV hier duidelijk ter discussie staat, wil ik de minister vragen of hij weet heeft van de omscholing. Wie moest de facturen voor omscholing nakijken? Is hier sprake van persoonlijke verrijking? Is hier sprake van slinkse wegen om aan subsidiegeld te raken? Wie heeft daar dan de voordelen van opgestreken? Deze kwestie wekt grote beroering in het land van Waas. We merken dat de mensen nog heel goed weten dat het faillissement van Boelwerf werd uitgesproken met een tekort van 163 miljoen frank. Ik ben ongerust. Ik vraag u dit

tot op het bot uit te zoeken. De namen die worden genoemd, doken al op in andere dossiers. Het zijn namen die genoemd werden bij het bestuur van KS, bij het bestuur van VCST, een bedrijf dat onlangs ook zwaar in opspraak kwam wegens overschatte aandelen en aandelenzwendel. Mijnheer de minister, we kijken uit naar uw antwoord.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Eigenlijk had ik de vraag graag gesteld aan de minister-president. Ten eerste omdat hij tijdens de vorige legislatuur verantwoordelijk was voor deze materie, en nu een lijk nalaat aan de minister van Economie. Ten tweede omwille van de huidige context. Naast de affaires en de benoeming van de Raad Van State enzovoort, worden we nu met deze zaak geconfronteerd. De Vlaamse regering en de hele Vlaamse politiek staan voor schut. De minister-president is nu toevallig naar de koffiekamer, maar ik zal de vraag toch formuleren.

Hier staat een behoorlijk boze Waaslander voor u. Een aantal dingen loopt de spuigaten uit. Dit staat dan nog los van de algemene sfeer, die genoegzaam bekend is.

In de hoofdstad van het Waasland zit een burgemeester vast voor strafbare feiten. Het Waasland zit in de wurggreep van de Antwerpse haven, met alle gevolgen vandien voor sommige polderdorpen. Nu komt daar nog de affaire met de Boelwerf bovenop. Ik stel me niet tevreden met het antwoord van gisteren. Dat legde de verantwoordelijkheid volledig bij Gimvindus, en stelde dat de regering er geen uitstaans mee had. Het feit dat deze affaire zich voordeed op het moment dat de vorige Vlaamse Raad een KS-commissie had die al het gesjoemel met overheidsgeld onderzocht, is toch wel een samenloop van omstandigheden. De conclusie luidde toen duidelijk : wat misgelopen is bij de KS, bij Superclub enzovoort, mag niet meer gebeuren. De heer Bossuyt kan dit beamen want hij was voorzitter van de commissie.

Toen zijn een aantal voorstellen geformuleerd, waaronder interne controle. Op hetzelfde moment liepen de zaken echter mis bij Boelwerf Vlaanderen, met alle gevolgen vandien. Mevrouw Maes heeft de situatie geschetst. Ik ga er niet meer nader op in. Ik kom tot mijn vragen. Hoe is dit mogelijk? Wat zijn uw politieke conclusies? Wat zal u doen om deze zaak aan te pakken? Wat gaat u doen met het gerecupereerde geld? Stort u het terug bij Gimvindus of is het voor het Waasland?

Stassen

Deze situatie verergert de Boelwerfgeschiedenis alleen maar. Erger nog, er is minstens één persoon bij betrokken met politieke connecties, onder andere bij KS en andere dossiers. Zijn naam is genoemd en volgens de kranten heeft hij al bekend.

Ik verwacht van u en van de Vlaamse regering een duidelijk antwoord.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Ik vind het bijzonder verdacht dat minister-president Van den Brande niet zelf antwoordt. Nochtans maait juist hij vaak het gras voor de voeten van zijn collega's weg. Nu we de vraag expliciet aan hem hebben gesteld, weigert hij te antwoorden. Ik herhaal dat ik dit alles bijzonder verdacht vind, want hij is de eerste politieke verantwoordelijke voor dit dossier. Ik herhaal de feiten niet meer, maar de overheid heeft hier duidelijk gefaald. Ze heeft fraude toegestaan, zoals ook mevrouw Maes al aangewezen heeft. Dat falen is niet te wijten aan het gerecht, noch aan de politiek. Bij slechts één politicus, met name minister-president Van den Brande, ligt de fout. Wat men ook over het gerecht moge zeggen, in dit dossier heeft het zijn werk gedaan. Dankzij het onderzoek van het gerecht zijn wij deze zaak op het spoor gekomen.

Ook de politiek heeft haar werk gedaan. In dit parlement hebben wij eerder een KS-onderzoekscommissie gehad. De VLD heeft er de minister-president toen al op gewezen dat hij te weinig rekening hield met de conclusies van deze commissie. Uw controlemechanismen, mijnheer de minister-president, hebben betrekking op Gimvindus zelf, en niet op de bedrijven waarin Gimvindus participeert. Vanmorgen heeft het Rekenhof mij meegedeeld dat het niet de macht had om dit alles te ontdekken, eenvoudigweg omdat het Rekenhof niet het recht had bij Boelwerf Vlaanderen een controle uit te voeren.

Naar aanleiding van de commissieconclusies heeft de VLD nog meer gezegd. In mijn interpellatie van 24 november 1994 heb ik u ook al gewaarschuwd, mijnheer de minister-president, voor het gevaar dat ontstaat doordat Gimvindus tegelijkertijd de subsidies verstrekt en ontvangt, omdat ze zetelt in de besturen. Deze vermenging van de rechterlijke en de participerende functie is een voedingsbodem voor belangenvermenging en fraude.

Ik heb voor u een aantal vragen, mijnheer de minister-president. Ten eerste, wat heeft uw regeringscommissaris gedaan bij Gimvindus en Boelwerf Vlaanderen ? De regering beschikt met haar commissaris over een externe controleorganisatie. Heeft die rapporten opgemaakt die aantonen dat bepaalde subsidies op een frauduleuze manier werden om- of afgeleid ? Wat hebben uw vertegenwoordigers van Gimvindus gedaan ? Deze bestuursleden zijn door de Vlaamse regering en de minister-president benoemd.

We krijgen meer en meer de indruk dat de frauduleuze praktijken zich ook situeren rond het bestuur van Gimvindus. Uit het persbericht van gisteren leid ik af dat men de hele zaak in de doofpot wil stoppen. Wat gaat u doen om de mensen die door u zijn benoemd ter verantwoording te roepen ?

Tenslotte, vindt u zelf niet dat uw grote politieke verantwoordelijkheid en de huidige negatieve mening van de burger over de politiek, u verplichten om uit dit alles de nodige politieke conclusies te trekken ?

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, in één van onze vorige levens hebben wij vaak de degens gekruist inzake het dossier van de Boelwerf. U weet nog heel goed dat wij in 1992, 1993 en 1994 onze uiterste best hebben gedaan om de Boelwerf toch in leven te houden.

Mevrouw Maes heeft overschot van gelijk door op te merken dat in verhouding tot de momenteel bekende cijfers het toen benodigde bedrag gering was. In dit perspectief zijn de huidige problemen met Gimvindus en de mogelijke fraude des te pijnlijker.

Wij stellen vandaag vast dat dit land en zijn politiek in crisis verkeren. De bevolking weet het goed genoeg en komt op straat. Zij geloven de politiek niet meer. De kloof tussen de politiek en de burger is nog nooit zo breed geweest.

Toch heeft de politiek het niet begrepen. Al een paar dagen heeft iedereen er de mond van vol dat er eindelijk eens een einde moet komen aan de politieke benoemingen. Uitgerekend vandaag lees ik in de pers dat de drie traditionele partijen toeven aan politieke benoemingen. Als klap op de vuurpijl steekt in een regio die het al zo moeilijk heeft, de affaire Boelwerf nog eens de kop op. De regio heeft nog met andere schandalen te maken,

Wymeersch

zoals de heer Stassen al zei. We moeten ons er dan ook niet over verwonderen dat de burger dit niet langer neemt. Heeft u als politiek verantwoordelijke geen les getrokken uit de verbanden tussen KS, Begemann, Boelwerf en alle betrokken personen? Bij Gimvindus en bij GIMV zien we steeds dezelfde afgevaardigde bestuurders terugkeren. Heeft u de politieke moed om daar lessen uit te trekken? Wat is uw invloed op Gimvindus? Heeft u enig idee wat daar bekostigd wordt? Welke vrienden houden de andere bedrijven de hand boven het hoofd? Wat gaat u daaraan doen, mijnheer de minister? Sinds de aanstelling van de parlementaire onderzoekscommissie vragen we dat er schoon schip wordt gemaakt met GIMV en met Gimvindus, maar ook daar heeft u en uw regering geen werk van gemaakt. Vandaag zitten we met de brokstukken. Ik vermeld terloops Pieters-De Gelder, die is betrokken bij het KS-dossier: ook daar is het faliekant afgelopen.

Beseft u niet dat de economische politiek van overheidsinvesteringen in Vlaanderen volledig fout loopt, zolang de stal niet grondig wordt uitgemest? Bent u bereid om de stal uit te mesten? Onze fractie heeft een motie ingediend met de vraag om een parlementaire onderzoekscommissie op te richten. We hopen dat dit tot op het bot wordt uitgezocht.

De voorzitter: Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, collega's, het parket van Dendermonde onderzoekt momenteel de zaak. Het is dus voorbarig om al tot conclusies over te gaan, we kunnen de volgende dagen of weken de resultaten vernemen. Ik beperk me tot een definitie van waarover het zou kunnen gaan. Bij het opstarten van de n.v. Boelwerf Vlaanderen in april 1993 werd aan 1.320 werknemers een nieuwe job aangeboden. De sociale regeling voorzag dat alle werknemers die vijftig jaar zouden worden binnen de twee jaar na de ondertekening van de CAO, op brugpensioen konden gaan. Er was daardoor een grote behoefte aan herscholing om de nodige kwalificaties te behouden en de flexibiliteit bij het inzetten van menselijke middelen te verhogen. De zevende EEG-richtlijn voor subsidiëring van de scheepsbouw voorziet uitdrukkelijk in een subsidiëring van herscholing bij herstructurering.

Het gaat dus niet over Europees geld, maar over subsidies uit de scheepsbouwenveloppe. Die zijn gebruikt voor de afvloeiingskosten en de kosten

van herscholing, zoals bepaald door Europa. Daartoe werd een bedrag van 443 miljoen frank begroot. 211 werknemers hebben op die manier een herscholing en opleiding gekregen. De steun mocht niet aan de werf worden uitbetaald, maar moest via een uitzendbureau of een opleidingscentrum verlopen. Het betrof dus on-the-job-training. Daarom werd voor de organisatie en coördinatie van deze herscholing een beroep gedaan op het bureau Global Training International.

Wat is nu gebeurd met die enveloppe van 443 miljoen frank? Via T-interim werd 105,2 miljoen frank uitbetaald aan mensen die – als ze 48 of 50 jaar werden – vervroegd op brugpensioen zijn gesteld. Dit betreft dus de financiering van lonen; er bestaan ook staten van.

Dan is er het systeem van de omscholing door Global Training International. Gedurende de periode van hun herscholing werden de werknemers van Boelwerf Vlaanderen bij GTI geplaatst. GTI bracht voor deze periode de loonlast van de opleidingen van de n.v. Boelwerf Vlaanderen in rekening. Boelwerf Vlaanderen betaalde deze facturen, en ontving van Gimvindus de subsidiëring voor die herscholing. Op die manier werd voor de periode tussen april 1993 en april 1994 124,3 miljoen frank betaald, en wel op 7 juli 1994. Voor de periode tot en met augustus 1994 werd op 11 augustus 1994 71,4 miljoen frank betaald. Dat is het bewuste bedrag van 176 miljoen frank dat aan Boelwerf Vlaanderen werd betaald en die zij aan GTI doorbetaalden. Hier bestaan loonstaten van: het gaat immers om werknemers van de Boelwerf, die bij GTI werden geplaatst. Dat is de informatie die Gimvindus me terzake doorgaf.

Wat gebeurde er met de rest van de scheepsbouwenveloppe van Gimvindus? Maakt men de optelsom, dan is er aan de ene kant ongeveer 176 miljoen frank via GTI en aan de andere kant 105 miljoen frank via T-interim. Dat levert een totaalbedrag van 301 miljoen frank op. Als dit wordt afgetrokken van de oorspronkelijke 443 miljoen frank, blijft nog 142 miljoen frank over. Dat is wat overblijft van de enveloppe.

Zoals u weet, hebben we deze enveloppe afgesloten na de sluiting van VSM. Als ik het me goed herinner was dat in het begin van dit jaar. Het parket van Dendermonde onderzoekt momenteel welke onregelmatigheden in de hele procedure hebben plaatsgevonden. Het zou erg voorbarig zijn om nu al uitspraken te doen over dit onderzoek. Ik kan slechts vaststellen hoe het mechanisme van die subsidiëring in elkaar zit. We moeten dus het

Van Rompuy

gerechtelijk onderzoek afwachten. Indien ik daarover, in mijn hoedanigheid van voogdijminister van Gimvindus, informatie krijg, zal ik die aan het parlement meedelen.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, het gaat er ons niet om het gerechtelijk onderzoek te hinderen of om voorbarige conclusies te trekken. Maar er is blijkbaar iets heel merkwaardigs aan de gang waarvoor toch onmiddellijke verantwoordelijken moeten kunnen worden aangewezen. Heeft deze herscholing al dan niet plaatsgevonden ?

De vakbonden beweren dat dit niet het geval is, wat betekent dat de facturen ten onrechte werden betaald. Het kan wel eens voorvallen dat iemand een factuurtje, waarvan hij vergeten is dat het al werd betaald, voor een tweede keer betaalt. Maar bij twee facturen voor een totaal bedrag van 176 miljoen frank lijkt het me vrij normaal dat men eens nagaat of deze ergens op slaan, tenzij men er natuurlijk belang bij heeft dat dit niet wordt onderzocht.

Daarom wil ik zonder omwegen vragen : wie moest deze facturen nakijken ? En is dit gebeurd volgens de normale regels die in overheidsbedrijven of in door de overheid gecontroleerde bedrijven worden gevolgd ?

De verstrekte antwoorden zijn wel informatief wat de procedure betreft, maar zeggen niets over de werkelijke gebeurtenissen. En het is niet de facturatie van T-interim, die volgens uw antwoord betrekking heeft op 105,2 miljoen, die betwist wordt. Het is wel de 176 miljoen frank die betaald werd aan een firma waarvan het bestaan in geen enkel document wordt gestaafd.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Ik apprecieer, mijnheer de minister, dat u zegt niet te willen interfereren in juridische zaken. Maar u kunt ontegensprekelijk toch een aantal politieke conclusies trekken, zonder zich te inspireren op juridische zaken. En dat doet u niet terwijl een aantal zaken er vingerdik op zitten. Als een bedrijf aan mensen, die toch iets kennen van scheepsbouw, nog bijkomend opleiding moet geven, en dat bedrijf bestaat uit mensen die in textiel en andere zaken zitten, dan moet u mij niet wijsmaken dat daar geen reukje aan zit. Het stinkt daar dan behoorlijk. Dat zijn zaken die u

toch allemaal kunt natrekken. En mijn vraag blijft : wat zijn de politieke conclusies die u eruit trekt ? De politiek heeft in deze affaire serieus geblunderd en u moet daar uw politieke conclusies uit trekken. U bent wel verplicht daar een aantal zaken voor aan te pakken. U kunt daarop overigens een antwoord geven zonder te refereren aan wat zich in de rechtbank van Dendermonde momenteel afspeelt.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, als ik het antwoord van de heer Van Rompaey goed ontleed, dan zegt hij twee zaken. Eerst en vooral dat het werk moet worden overgelaten aan het gerecht. Ten tweede, hij neemt de argumentatie over van Gimvindus. Nu, bij Gimvindus om advies verzoeken, is te biecht gaan bij de duivel. Iedereen weet dat zij rechter en partij willen zijn in dat dossier. Ik heb de indruk dat de Vlaamse regering niet weet wat het signaal van afgelopen zondag betekent. En ik vraag me ook af welk debat wij hier hebben gevoerd na de werkzaamheden van de KS-commissie. We hebben toen duidelijk gezegd dat we als politieke overheid controlemechanismen willen om te vermijden wat er gebeurd is bij de KS. Ik stel vast dat die controlemechanismen falen. Het is nu dat we als politieke overheid erop moeten toezien dat Gimvindus de zaak niet in de doofpot steekt. We moeten die zaak tot op het bot onderzoeken. Onze fractie wil nog afwachten of we het zware wapen van de parlementaire onderzoekscommissie moeten gebruiken maar wij verwachten alleszins dat de commissie voor Economische Aangelegenheden de betrokkenen zou horen – de Vlaamse regering, de vakbonden, de mensen van Gimvindus en de curator – om ons toe te laten juist in te schatten op welke wijze dit frauduleuze circuit tot stand is gekomen.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Ik besef dat u verveeld zit met het dossier. Het is tenslotte uw dossier niet en u moet uiteindelijk nu de klappen opvangen. Maar ik begrijp ook niet goed dat u uw informatie bent gaan inwinnen bij Gimvindus. Gimvindus zegt dat op papier alles in orde was en het geld blijkbaar is gebruikt waarvoor het bedoeld was en voor de rest weten zij nergens van af. Nog niet zo heel lang geleden heb ik andere politici horen verklaren dat zij van niets wisten, tot echter het tegendeel werd bewezen.

Het gerecht verklaart dat het om fictieve facturen gaat en de vakbonden houden vol dat er geen

Wymeersch

omscholingscursussen hebben plaatsgevonden. Bijgevolg vraag ik me af waarom uw ogen niet opengaan en waarom u vandaag als minister van Economie niet onmiddellijk beslist in te grijpen bij zowel Gimvindus als de GIMV. Deze publieke instellingen en holdings hebben de jongste jaren toch meer dan eens bewezen niet opgewassen te zijn voor hun taak of hun opdracht voor ongepaste doelen te misbruiken.

Mijnheer de minister, heel wat mensen uit de getroffen streek weten maar al te goed – en de parlementsleden zouden dat even goed moeten beseffen – dat de afhandeling van het Boelwerfdossier het werk en het inkomen heeft gekost aan honderden mensen en gezinnen.

Mijnheer de voorzitter, aan de minister van Economie en aan de hele Vlaamse regering vraag ik het vereiste respect voor deze mensen op te brengen en hun verantwoordelijkheid op te nemen.

MOTIE VAN ORDE

Persoonlijk feit

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, na de verklaring van de heer Denys zou ik het woord willen vragen voor een persoonlijk feit.

Ten eerste vind ik het volkomen correct dat de huidige minister van Economie antwoordt op deze vraag. Ik ben mijn verantwoordelijkheid op geen enkel ogenblik uit de weg gegaan en ik aanvaard bijgevolg niet dat de heer Denys deze actuele vraag, waarmee hij zijn parlementair recht en plicht van controle op de regering uitoefent, misbruikt voor persoonlijke aantijgingen en om mijn goede trouw in twijfel te trekken.

Mijnheer Denys, ik heb dit dossier in elk stadium in volledige openheid ten overstaan van het Vlaams Parlement en in overeenstemming met de besluiten van de KS-onderzoekscommissie behandeld. Ik geef toe dat er bij de operationalisering van een aantal beslissingen vragen konden rijzen.

Het was echter de uitdrukkelijke wil van de Vlaamse regering om bij de behandeling van dit dossier alle besluiten van de KS-onderzoekscommissie te respecteren.

Ten tweede werd de beslissing – de pijnlijke beslissing, Mijnheer Wymeersch – om niet nog eens 9,5 miljard frank in de Boelwerf te investeren, niet alleen gedekt door een parlementaire meerderheid, maar kwam ze ook tegemoet aan het advies van talrijke specialisten.

Ten derde genoot het reconversieplan een drievoudige goedkeuring van de Europese Commissie en werd tot een reconversie-opleiding besloten op uitdrukkelijke vraag van de vakbonden. Het is dus misplaatst deze reconversie in een persoonlijke context te plaatsen.

Mijnheer Denys, ik kan u verzekeren dat de hele Vlaamse regering samen met mij geschokt is en volledig in het duister tast over de ware toedracht van wat nu aan het licht dreigt te komen. Wij wensen vanzelfsprekend de volledige klaarheid in dit dossier.

Ten vierde aanvaard ik niet dat u dit dossier koppelt aan andere fenomenen in de politieke zeden waarvan u beweert het signaal te hebben begrepen. Hoe durft u een lans te breken voor een zakelijke en a-politieke benadering, terwijl juist uw partij er op dit eigenste ogenblik op aandringt om morgen in de Senaat de raadsheren voor het Arbitragehof zonder meer politiek te benoemen ? (*Rumoer*)

De voorzitter : Dames en heren, ik zou u willen vragen om het signaal van de bevolking te willen begrijpen en niet op deze manier te discussiëren.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, we hebben hier duidelijk te maken met een falen van de overheid. Men mag in geen geval blijven beweren dat de politiek in het algemeen heeft gefaald. Ik verwijs naar twee dossiers waarin de VLD een duidelijke stelling heeft ingenomen. Bij de bespreking van de controlemechanismen van de KS hebben we uitdrukkelijk aangetoond dat deze mechanismen nooit zouden functioneren. Via een interpellatie hebben we de minister-president ervoor verwittigd dat Gimvindus subsidies toekent, en er tegelijkertijd ook ontvangt in de raad van bestuur van de n.v. Boelwerf Vlaanderen. Dit creëert een voedingsbodem voor belangenvermenging. De VLD acht zich niet medeverantwoordelijk in dit dossier. We hebben tijdig verwittigd. De politieke

Denys

verantwoordelijkheid ligt bij de Vlaamse regering en in het bijzonder bij de minister-president. De Vlaamse regering heeft gefaald, niet de politiek in het algemeen. Er wordt een antipolitieke sfeer gecreëerd. De meerderheidspartijen doen hieraan mee, omdat ze niet willen toegeven dat ze verantwoordelijk zijn. Dit voorbeeld toont duidelijk aan dat niet de politiek in zijn totaliteit heeft gefaald. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 78*)(Voortzetting)**Actuele vraag van de heer Karel De Gucht tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over fiscale tegemoetkomingen aan Vlaamse bedrijven**

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Gucht tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over fiscale tegemoetkomingen aan Vlaamse bedrijven.

De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kan de evoluties in het dossier van fiscale tegemoetkomingen aan Vlaamse bedrijven niet goed meer volgen. Ten eerste verklaarde de minister enkele dagen geleden dat hij, indien hij voor één november geen antwoord kreeg van de Waalse regering, zou afstappen van de idee om de vennootschapsbelasting op een selectieve manier te verlagen voor de bedrijven die de werkgelegenheid instandhouden. Hij zou dit willen vervangen door een tegemoetkoming in het kader van de onroerende voorheffing.

Ik vraag me af wie deze mening nog is toegedaan. Ik heb de indruk dat minister Van den Bossche het hier niet mee eens is. Op het congres van de SP verklaarde hij dat hij niet akkoord kan gaan met de verlaging van de onroerende voorheffing en dat hierover nog helemaal geen beslissing werd genomen.

Minister Luc Van den Bossche : In de tekst die ik bij die gelegenheid heb voorgelezen, heb ik dat niet op die manier geformuleerd.

De heer Karel De Gucht : Ik ben in het bezit van deze tekst. Omdat de minister zo vriendelijk was om mij te citeren, heb ik de tekst nagelezen.

Minister Luc Van den Bossche : Dat moet dan een vergissing zijn. Ik geef toe u niet op een vriendelijke manier te hebben geciteerd.

De heer Karel De Gucht : Dat had ik ook niet verwacht.

Ten tweede verklaart minister Van Cauwenberghe van de Waalse gewestregering dat minister Van Rompuy zich vergaloppeert. Hij zou namelijk een studie hebben aangevraagd om na te gaan of deze maatregel een gunstige invloed kan hebben op de werkgelegenheid. Alhoewel hij de resultaten van de studie nog niet heeft ontvangen, lanceert minister Van Rompuy reeds een ander voorstel.

Ten derde werden in de federale regering, waarin de partij van de minister nochtans de plak zwaait, geen stappen ondernomen om het initiatief van de Vlaamse regering inzake de selectieve verlaging van de vennootschapsbelasting te realiseren. Enkele weken geleden verklaarde vice-eerste minister Vande Lanotte in een uitzending van het televisieprogramma *De Zevende Dag* uitdrukkelijk dat hij er vanuit ideologisch standpunt tegen is dat een bedrijf dat winst maakt, wordt belast. Graag had ik van de minister vernomen of hij definitief afstapt van de idee van de verlaging van de vennootschapsbelasting.

Ten tweede, hebt u al nieuws over deze studie die door het Waalse Gewest werd besteld, en op basis waarvan het Waalse Gewest zijn definitieve standpunt zal bepalen ?

Ten derde, is uw verklaring dat u een selectieve verlaging van de onroerende voorheffing wilt uw persoonlijk standpunt, of is dit het standpunt van de Vlaamse regering ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Ik wil hier niet heel de geschiedenis van Marivlam vertellen. We hebben dit voorstel gedaan namens de volledige Vlaamse regering. Het werd goedgekeurd door de SERV-partners. Ook in het Vlaams Parlement was een ruime meerderheid voorstander van dit plan.

Van Rompuy

Om dit te realiseren, hadden we natuurlijk wel een federaal kader nodig met de goedkeuring van de andere gewesten. Op 2 september – en ook op 22 september – heb ik met minister Van Cauwenberghe gesproken. De Waalse regering heeft eigenlijk nooit uitdrukkelijk neen gezegd. Tijdens het laatste gesprek heeft minister Van Cauwenberghe wel gezegd dat hij een studie zou laten uitvoeren door twee professoren : de ULB-professoren Guillaume en Muylers. Deze professoren hebben ondertussen al contact opgenomen met mijn kabinet.

De Vlaamse regering heeft in de Septemberverklaring gesteld dat ze klaarheid wilde voor 1 november. We willen dringend tot uitvoering overgaan. Het bedrag van 1,4 miljard frank is immers ingeschreven in de Vlaamse begroting. Minister Van Cauwenberghe heeft al gezegd dat de begroting van het Waalse Gewest pas in de loop van december wordt gefinaliseerd. Ik verwacht dus in deze zaak geen positief antwoord meer van de Waalse regering.

Daarom werk ik momenteel aan een alternatief, met name een verlaging van de onroerende voorheffing. Dit is nog lang niet in het eindstadium. Terzake zal nog heel wat denkwerk moeten worden verricht. We proberen allemaal om tot een vorm van fiscale ontlasting te komen, maar we worden onvermijdelijk geconfronteerd met een aantal technische problemen.

De onroerende voorheffing bestaat uit drie componenten : het Vlaams Gewest, de gemeente en de provincie. De gemeenten en de provincies heffen opcentiemen. Het is niet zo eenvoudig voor het Vlaams gewest om die verlaging van de onroerende voorheffing in de praktijk uit te voeren, met als voorwaarde het behoud van werkgelegenheid in de industriële sectoren. De gemeenten hebben immers verschillende soorten opcentiemen.

Ook huldigt de onroerende voorheffing – specifiek gericht op bedrijven – niet altijd het gelijkheidsbeginsel. Er zijn verschillen tussen de sectoren, bijvoorbeeld tussen de chemie- en de textielsector. Men zou kunnen werken met forfaitaire bedragen per werknemer.

Het kabinet is momenteel deze zaak aan het bekijken vanuit een technisch-economisch standpunt. Het gelijkheidsprincipe is hierin zeer belangrijk. Het aspect van fiscale incentive mag niet enkel een ideologische vlag zijn. Het moet effectief bijdragen

tot het uiteindelijke doel : het geven van een stimulans aan het behoud van de werkgelegenheid.

Ik herhaal dat we hier momenteel nog mee bezig zijn. Ik heb ook in de commissie al gezegd dat de Vlaamse regering nog geen definitieve beslissing heeft genomen. Ik heb trouwens zelf nog geen definitief voorstel gedaan.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Als minister Van Rompuy een kans wilde maken om dit rond te krijgen met Wallonië, dan had hij zo wijs moeten zijn om op voorhand met Wallonië contact op te nemen en niet eerst naar de pers moeten stappen. Daarnaast onthoud ik uit zijn uiteenzetting dat de idee van de verlaging van de onroerende voorheffing de uitdrukking is van zijn meest intieme gedachten, en dat hij daarin op geen enkele manier door de Vlaamse regering wordt gevolgd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Karel De Gucht tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de derdegeneratiestatuten van de intercommunales in de energiesector

Actuele vraag van de heer Jos Geysels tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de bezwaren van de Europese Commissie tegen het Electrabel-dossier en de nieuwe statuten van de gemengde intercommunales

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer De Gucht tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de derdegeneratiestatuten van de intercommunales in de energiesector en van de heer Geysels tot minister Peeters, over de bezwaren van de Europese Commissie tegen het Electrabel-dossier en de nieuwe statuten van de gemengde intercommunales.

De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb twee weken geleden aan de minister-president een vraag

De Gucht

gesteld over de derdegeneratiestatuten van de intercommunales. Hij heeft zich daar toen met een kwinkslag vanaf gemaakt. Nu komt hij zelfs niet meer. Dus moet minister Peeters op mijn vraag antwoorden. Wat de minister-president veertien dagen geleden zei, blijkt intussen helemaal niet waar te zijn. Alle problemen zijn nog niet van de baan. De Europese Commissie heeft blijkbaar nog heel wat problemen met de tekst, die van uw hand blijkt te zijn. Ik heb daar drie vragen over.

Ten eerste : waarom houdt u vast aan die vijftien jaar ? Welk belang heeft de Vlaamse regering erbij om daar een minimumperiode op te plakken ? Naar mijn bescheiden mening wijst niets erop dat dit van invloed is op de energievoorziening. Minister-president Van den Brande heeft daar niet op geantwoord. Ik vraag me af of u dat wel zal doen.

Ten tweede : hebt u het financieel effect op de gemeentefinanciën van de fameuze deelname van de gemeenten in 5 percent van het kapitaal van Electrabel, voldoende ingeschat ? Stel dat om een Europese reden de periode van vijftien jaar zou worden onderbroken. Dan zou het financiële voordeel van de gemeenten, dat technisch gesproken niet overeenkomt met een participatie van 5 percent maar wel met een meerwaarde op 5 percent van de aandelen, in wind opgaan. Hebt u ingeschat dat de gemeenten de financieringslast van het kapitaal dat ze zelf nooit hebben geïnvesteerd, wel zelf zouden moeten dragen ? Ik heb de indruk dat de Europese Commissie de hand wil vrij houden en erop staat dat de contracten in de loop van die vijftien jaar kunnen worden onderbroken.

Waarom ten slotte houdt de Vlaamse regering vast aan de idee dat ze een soort locomotief moet zijn voor Vlaamse participatie in Tractebel, de controlerende vennootschap van Electrabel ? De verhouding tussen Electrabel en de Vlaamse overheid blijkt nu toch wel ingewikkeld te zijn, in Telenet en in de energiesector. Waarom wil de Vlaamse regering nu per se rechter en partij zijn ?

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het is niet de eerste keer dat wij over dit dossier discussiëren. We zijn daarmee in 1994 begonnen. Ik denk ook dat het niet de laatste keer zal zijn.

Ik onthoud twee zaken uit de debatten die we vooral tijdens het voorjaar in dit parlement hebben

gevoerd. Ik wil niet het debat voeren over de Boelwerf, een debat dat de heer Denys heeft heropend.

De Vlaamse regering heeft, bij monde van minister-president Van den Brande, ontroerende verklaringen afgelegd. Hij zei dat we niet via de intercommunales zullen participeren, omwille van de Franse dreiging die uitgaat van Suez. Hij verklaarde dat we alle regels van het Europees recht en de aanbevelingen van de Europese commissie terzake zullen uitvoeren. Handhaaft hij deze verklaringen ?

Ik zie twee krachtlijnen in die verklaringen. We zullen uitvoeren wat Europa beslist, en alles wat we doen is in overeenstemming met wat de commissie en het Europees recht terzake zeggen. Het recentste zegebulletin dateert van eind juli. Toen werd na een derde beslissing van de Vlaamse regering gezegd dat we in orde zijn. De heer De Gucht heeft er nu terecht op gewezen dat de minister-president dat veertien dagen geleden al eens herhaald heeft.

Vandaag blijkt echter dat het licht niet op groen staat. Het licht staat op oranje, zoniet op rood. Mijn vragen luiden dus als volgt. Wat zijn de bezwaren die u via verschillende kanalen, rechtstreeks of onrechtstreeks, vanuit Europese hoek hebt ontvangen over de opgezette constructie ? Blijft u trouw aan uw eigen beslissing dat u zal uitvoeren wat Europa voorschrijft inzake concurrentieregels en de liberalisering van de energiemarkten ? Of is het zo dat inzake deze materie de intercommunales beslissen in plaats van het parlement, en Electrabel in plaats van de Vlaamse regering ?

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : Ik wil hier eerst beide vraagstellers danken voor hun interesse voor deze problematiek. Deze vragen geven mij de gelegenheid om de zaken op een rijtje te zetten.

De heer Geysels vraagt me welke brief ik heb ontvangen, en welke aandachtspunten daarin werden aangekaart. De Vlaamse regering en het Vlaams Gewest hebben daarover nog geen bericht ontvangen. Ik heb daarover eveneens berichten in de krant gelezen. Ik denk echter niet dat we ons moeten steunen op krantenartikels om beleidsbeslissingen te nemen. In die krant werd gezegd dat Intermixt – als vertegenwoordiger van de gemengde intercommunales – en Electrabel werden aangeschreven. De discussie tussen beide is bezig. Dat gebeurt in het kader van het onderzoek dat werd geopend. Dat onderzoek zal volgens de voorziene juridische procedure moeten worden afgewerkt.

Peeters

Het Vlaams Gewest krijgt daarover nog geen berichten. Ik verneem nu uit een krantenartikel dat de federale minister van Buitenlandse Zaken op de hoogte zou zijn gebracht, maar die heeft mij daarover nog geen enkel bericht overgemaakt. Uw vraag is daarom enigszins prematuur. U weet immers zeer goed dat op dit ogenblik nog geen dossiers zijn voorgelegd aan de voogdijminister. Ik heb u daarover trouwens op de hoogte gehouden.

In de oorspronkelijke statuten werd bijvoorbeeld een termijn van dertig jaar voorzien. In een eerste fase werd die termijn teruggebracht tot een termijn van achttien jaar ; in een tweede fase zelfs tot vijftien jaar. Wij vragen een aanpassing van deze statuten op de buitengewone algemene vergadering, in overeenstemming met de verschillende voorwaarden die de Vlaamse regering heeft gesteld. Deze voorwaarden waren vooral belangrijk voor de gemeentebesturen. Ze bevatten eveneens een gespecificeerde vrijwaringsclausule. Er werd geopteerd voor een periode van vijftien jaar, omdat de Europese commissaris duidelijk heeft gesteld dat er een termijn van vijftien tot twintig jaar moest worden vastgesteld.

Tot op heden ben ik niet gevat door enig dossier in het kader van enig toezicht. Ik kan wel al zeggen dat de aanpassingen die men overweegt, conform zijn aan de voorwaarden van de regering. De regering zal deze aanpassingen dan ook steunen. Dit impliceert evenwel dat de globale voogdij van kracht blijft en dat ieder dossier afzonderlijk zal worden onderzocht.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, ik vraag me af hoe minister Peeters de globale voogdij zal uitvoeren. Ik heb de indruk dat het hem zelf nog niet duidelijk is en dat hij terzake nog overleg moet plegen met commissaris Van Miert. De minister verdedigt de positie van de Vlaamse regering wel in woorden, maar niet in daden.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, het is eigenaardig dat een voogdijminister niet beschikt over informatie die rechtstreeks verband houdt met de uitoefening van zijn voogdij.

We hebben duidelijk gevraagd waarom de minister-president veertien dagen geleden verklaarde

dat alles in orde was, terwijl nu blijkt dat dit niet het geval is.

Wat voor zin heeft het dat de Vlaamse regering een standpunt inneemt en zelfs drie maal actualiseert, als ze uiteindelijk in het Vlaams Parlement komt verklaren dat de discussie moet worden gevoerd tussen Electrabel en Intermixt. Op die manier worden het openbaar debat en de parlementaire stelling terzake geprivatiseerd.

Mijnheer de minister, komt u nu terug op al uw verklaringen omdat u via Electrabel bent verankerd tussen het dossier van de intercommunales en dat van Telenet ?

De voorzitter Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : Mijnheer de voorzitter, het gaat om preciseringen in het belang van de lokale besturen. Zij hebben meer rechten gekregen. Dit werd overigens door niemand betwist. We eisen dan ook dat deze rechten worden ingeschreven bij de buitengewone vergadering.

Op het ogenblik wordt dit door de Europese Commissie onderzocht. Het definitieve standpunt zal via de voorziene kanalen worden bekend gemaakt. Pas na een definitieve uitspraak van de Europese Commissie kunnen de gepaste conclusies worden getrokken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Eddy Schuermans tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de federale maatregelen inzake schuldbemiddeling

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Schuermans tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de federale maatregelen inzake schuldbemiddeling.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, we weten dat de heer Vande Lanotte zich een brede actieradius toemeet en dat hij zich niet altijd gehinderd voelt door bevoegdheidsafbakeningen. In het dossier dat nu voorligt, is hij toch meer dan één duin te ver gegaan.

Schuermans

In zijn voorstellen tot uitvoering van de krachtlijnen van de veiligheidscontracten en de samenlevingscontracten voor 1997, stelt hij voor om een extra budget van 200 miljoen frank bovenop de vroeger bepaalde twee miljard frank ter beschikking te stellen van steden en gemeenten die initiatieven nemen op het vlak van de schuldbemiddeling. Het zal u niet ontgaan zijn dat dit parlement kort voor het zomerreces op ons voorstel een decreet heeft aangenomen. Dat decreet bepaalt hoe de schuldbemiddeling in Vlaanderen precies wordt georganiseerd. De criteria voor wie in aanmerking komt, werden vastgesteld. Zowel de OCMW's in de openbare sector als de Centra voor Welzijnswerk in de privé-sector, vallen onder die criteria. Uw federale collega doet in zijn voorstellen een appèl aan de gemeenten om hiervoor nieuw personeel aan te werven. Dit staat haaks op wat het parlement heeft beslist.

Dit lijkt ons om twee redenen niet juist. Inhoudelijk is het niet wenselijk dat door diverse overheden op verschillende niveaus vergelijkbare maatregelen worden genomen. Dat is immers niet functioneel. Bovendien treedt men hier een Vlaamse bevoegdheid met de voeten. Deelt u ons standpunt dat we hier met een Vlaamse bevoegdheid te maken hebben? Hoe reageert u op de voorstellen van de federale regering?

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : Het probleem is ons niet ontgaan en de Vlaamse regering heeft dit gisteren besproken.

Deze morgen vond een overleg plaats tussen vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap en de federale minister van Binnenlandse Zaken. Uit dat overleg bleek dat de nieuwe initiatieven in het kader van de veiligheidscontracten niet eenzijdig kunnen worden opgezet. Ze moeten passen in de spelregels en reglementen van de Vlaamse Gemeenschap. We hebben afgesproken dat deze middelen en de bestemming ervan voorwerp zullen uitmaken van overleg. Eind november zullen we in een interministeriële conferentie afspraken maken over de aanpak. In elk geval zullen de initiatieven moeten worden goedgekeurd door de betrokken Vlaamse ministers.

De reeds lopende initiatieven zullen worden geëvalueerd op 8 november. Het is de bedoeling om over de verlenging van deze contracten te onderhandelen en te beslissen in een overleg tussen de

Vlaamse en de federale betrokkenen. Ook de selectie van de gemeenten die aanspraak kunnen maken op de middelen, zal in gemeenschappelijk overleg gebeuren. Het is voor ons evident dat we onze bevoegdheden volledig kunnen uitoefenen. Als de federale overheid over aanvullende bevoegdheden beschikt, willen we de violen op elkaar afstemmen. We zullen op geen enkel moment afstand doen van onze bevoegdheden en reglementen.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Ik heb begrip voor het overleg dat men nu opstart, maar dat lijkt me overbodig. Men kan de violen stemmen, maar op federaal niveau is er op dit vlak geen sprake van een partij. De federale overheid heeft op dit moment genoeg bekommernissen, zonder op het terrein van andere bestuursniveaus te moeten treden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, en tot de heer Luc Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de evaluatie van de wet betreffende de zwangerschapsafbreking en de gevolgen voor het preventiebeleid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Becq tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, en tot de heer Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de evaluatie van de wet betreffende de zwangerschapsafbreking en de gevolgen voor het preventiebeleid.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer en mevrouw de minister, dames en heren, de leden van de commissie Welzijn, Gezondheid en Gezin ontvingen recent het rapport van de evaluatie-commissie inzake de wet op de zwangerschapsafbreking. Naast de vaststelling dat veel van de redenen voor zwangerschaps-

Becq

afbreking te maken hebben met familiale en relationele omstandigheden, maar ook met objectieve en persoonlijke redenen welke blijkbaar in één categorie zijn samengevoegd, trof mij vooral het volgende.

Veel jonge meisjes onder de twintig jaar beslissen tot een zwangerschapsafbreking. Het ging in het rapport van 1995 over een aantal van 1561 – een stijging van 276 gevallen in vergelijking met 1993. Daarnaast is er de vaststelling dat ongeveer de helft van deze meisjes gebruik maken van anticonceptie. Vertrekkend vanuit deze gegevens stel ik mij vragen bij het preventief beleid dat terzake gevoerd wordt, enerzijds inzake informatie, sensibilisering en ondersteuning bij het gebruik van anticonceptie, en anderzijds inzake begeleiding bij een onverwachte of moeilijk te dragen zwangerschap.

Daarom stel ik deze vraag zowel aan de minister van Welzijn als aan de minister van Onderwijs en Volksgezondheid. Bestaat er een inventaris van de genomen maatregelen en is daarover informatie beschikbaar? Zijn er evaluatiegegevens? Kan men vanuit de beschikbare gegevens een beleid voorstellen om op preventief vlak verder te werken?

De voorzitter: Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens: Mijnheer de voorzitter, collega's, de minister van Onderwijs en ikzelf zijn overeengekomen om samen een antwoord te formuleren op de vragen van mevrouw Becq.

Er bestaat wel degelijk een overzicht van de initiatieven, vooral met betrekking tot preventie. Met betrekking tot de effecten verwijs ik naar een aantal rapporten. Een globaal effectenrapport bestaat echter niet. Er zijn wel een aantal partiële rapporten die aangeven op welk punt men tot bepaalde resultaten komt.

Ik begin met de volksgezondheid. Binnen de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Gezondheidsbeleid heeft men vijf jaar geleden een overeenkomst gesloten met het Vlaams Huisartseninstituut. Ook met het Vlaams Huisartsen Vormingsinstituut sloot men een overeenkomst om de preventie van ongewenste zwangerschap te versterken. Die overeenkomst heeft betrekking op een aantal aspecten die voor de preventie belangrijk zijn.

Ten eerste is het erop gericht om een aantal methodieken en instrumenten voor gezondheidsvoorlichting en gezondheidsopvoeding te ontwikkelen, meer in het bijzonder de seksualiteit en de contraceptie van laaggeschoolde en kansarme jongeren. Het is het enige dat in die overeenkomst wordt uitgewerkt.

Ten tweede is er de rol van de Vlaamse huisarts op het terrein van de anticonceptie.

Ten derde is er het correct gebruik van de anticonceptie bij migrantenvrouwen.

Ten vierde gaat het over de verwachtingen van de tieners tegenover de huisarts op het vlak van de anticonceptie. Die overeenkomsten worden jaarlijks geëvalueerd en vinden hun weerslag in een duidelijk rapport. Hierdoor kan men beoordelen tot welke resultaten die overeenkomsten leiden. Tegelijkertijd probeert men een overdracht te realiseren naar de huisartsenpraktijk. Aan de organisaties die daarbij betrokken zijn, wordt trouwens gevraagd bijzondere aandacht te schenken aan kwaliteitsontwikkeling.

Daarnaast wijs ik op de inspanningen die binnen het kader van het gezondheidsbeleid geleverd worden door de MST's. Het Medisch Schooltoezicht besteedt systematisch aandacht aan de seksualiteitsbeleving en de relatiebekwaamheid. Die opdracht is expliciet in de regelgeving van de MST's ingeschreven. Ze leveren ook daadwerkelijk allerlei inspanningen op dit vlak. Ik denk aan de diverse voorlichtingsinitiatieven en aan de vormingspakketten die ze klaarstomen voor de leerkrachten.

Daarnaast gebeurt er ook heel wat binnen het kader van welzijn. Bij de Polyvalente Centra voor Algemeen Welzijnswerk zijn er 27 van de 30 erkende Polyvalente Centra die zich specifiek met ambulante gezins- en relationeel werk bezighouden. Ze worden daarin ondersteund door erkende vormingscentra zoals het Vormingscentrum voor Consulanten in Mechelen en het Vormingscentrum Jos Van Ussel in Gent. Daar werkt men met vrouwen die een onverwachte zwangerschap moeten dragen. Er worden veel initiatieven opgezet. Er zijn niet minder dan 2.220 vormingsactiviteiten. Aan dit alles wordt het niet onaardige bedrag van 5,6 miljoen frank gependend.

Ik wijs ook op al het werk dat geleverd wordt binnen de zes Centra voor Integrale Gezinszorg. Vroeger waren deze centra ingebouwd in Kind en Gezin, sinds het begin van 1995 leiden ze een zelf-

Martens

standig leven. Men werkt er vooral aan de moeilijke relatie tussen de moeder en het op komst zijnde kind. Voor deze centra werd een registratieplicht uitgewerkt, maar die functioneert nog niet in de praktijk omdat binnen de Vlaamse administratie gewerkt wordt aan een algemeen registratieproject. De effecten van deze initiatieven zijn dus ook nog niet volledig meetbaar. Wel stelt men een duidelijke toename van de activiteiten vast.

Tenslotte wijs ik op de inspanningen die binnen het kader van onderwijs worden geleverd. Daar heeft men in de periode 1992 tot 1995 een budget van circa 10 miljoen frank vrijgemaakt voor lespakketten. Die werden in de verschillende onderwijsnetten aangeboden. Het gaat hier om een pedagogisch project, dat als dusdanig moet worden gerespecteerd. Deze pakketten moeten als complement met een eerder initiatief uit het onderwijsmilieu worden gezien, waarbij in de vroege jaren '90 een videoprogramma liep dat werd opgesteld door de BRTN en het onderwijs. Dit programma speelde in op de nood aan een grotere relatiebekwaamheid. Deze inspanningen werden gezamenlijk tussentijds geëvalueerd in het onderzoeksrapport van professor Geeraerts van de Katholieke Universiteit van Leuven. Hij deed interessant onderzoek naar de ontwikkeling van normen, waardepatronen, seksueel gedrag en communicatie. Dit sloot aan bij het onderzoek van VUB-professor Liboton.

Werden die studies opgevolgd ? Om die vraag te beantwoorden verwijs ik naar de eindtermen van het secundair onderwijs en het basisonderwijs. Voor het secundair onderwijs staan in de eindtermen van het vak biologie de noties relatiebekwaamheid en anticonceptie uitdrukkelijk ingeschreven. Dit geldt ook voor het basisonderwijs, waar de opvoeding tot relatiebekwaamheid expliciet in de eindtermen van het vak werkelijkheids-onderricht staat ingeschreven.

Een volledig objectief overzicht van de inspanningen die tot nog toe werden geleverd, kan ik dus niet geven. Daarvoor werden de initiatieven te fragmentair geregistreerd en lopen ze nog niet lang genoeg. Er is zeker een dynamische aanpak in de gezondheidssector – denk aan de MST's en het globale gezondheidsbeleid dat men in overleg met de huisartsen tracht te voeren -, in de welzijnssector en in het onderwijs.

Mevrouw Sonja Becq : Ik hoop dat men op basis van de gegevens van dit rapport ernstig verder zal werken en dat er een flinke impuls vanuit gaat om

een preventief beleid inzake zwangerschapsafbreking verder uit te bouwen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Brigitte Grouwels tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de voorstelling van de taalgebieden in het septembernummer van het tijdschrift Wallonie/Bruxelles van de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Grouwels tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de voorstelling van de taalgebieden in het septembernummer van het tijdschrift Wallonie/Bruxelles van de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest.

Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels (Op de tribune) : In het jongste nummer van het internationale tijdschrift van de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest wordt een kaart afgebeeld van de Belgische taalgebieden. Tot onze grote verbazing worden daarop niet alleen het tweetalig Brussels Gewest, maar ook de faciliteitengemeenten in de Vlaamse rand rond Brussel als Franstalig gebied aangeduid. Ik wil benadrukken dat het gaat om een officiële publicatie van de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest. Nadat de Franse Gemeenschap de jongste maanden geneigd was om zich bij Frankrijk aan te sluiten, worden wij nu zelf geconfronteerd met een Franstalige aanschlussmicrobe. De Vlaamse corridor tussen Brussel en Wallonië wordt zonder boe of ba als Franstalig gebied ingepalmd.

Mijn vragen zijn de volgende. Over welke middelen beschikt de Vlaamse regering om dergelijke manifest foute en ongrondwettelijke voorstellingen van België tegen te gaan ? Hoe heeft de Vlaamse regering hiertegen gereageerd ? Hoe denkt u dit soort onterechte voorstellingen aan derden van onze federale staatsstructuur recht te zetten ? Ik denk dan vooral aan internationale instellingen, toeristische diensten en het buitenland.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : In dit geval kunnen we spreken van een grensverleggend dossier. Ook ik heb opgemerkt dat de publicatie de werkelijkheid tegenspreekt. Ik heb de bevoegde minister Grafé dan ook meteen aangeschreven. Ik heb ook minister Derycke en de federale eerste minister geïnformeerd, omdat ze het al eens over federale loyauteit hebben. Ze zouden echter beter karig zijn met hun woorden, en consequenter in hun publicaties.

Nog belangrijker : wat doen we zelf ? In afspraak met Belga wordt een vertaling gemaakt van de voornaamste beleidsdocumenten, die vervolgens in Brussel en de hele wereld worden verspreid op de daarvoor aangewezen plaatsen. De brochure Verder met Vlaanderen geeft aan hoe de zaken juist in mekaar zitten. Daarnaast wordt ook Flanders, La Flandre, Fländern, ruim verspreid. Ten slotte bereiden we een aantal informatiepakketten voor twee of zelfs drie doelgroepen voor. Het betreft hier de in Brussel geaccrediteerde buitenlandse correspondenten, mensen die Brussel in meer algemene zin bezoeken en een actie om de buitenlanders die hier voor een korte of lange tijd studeren, de basisinformatie over dit land te bezorgen.

Ik zal dit dossier verder opvolgen. Ik heb gevraagd om het deel van de brochure dat flagrante grondwettelijke onwaarheden bevat, uit omloop te nemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de verantwoordelijkheid van de scholen bij het protest van scholieren en studenten tegen het zogenaamde spaghetti-arrest van het Hof van Cassatie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Dillen tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de verantwoordelijkheid van de scholen bij het protest van scholieren en studenten tegen het zogenaamde spaghetti-arrest van het Hof van Cassatie.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gedurende meer dan een week vinden er in heel wat Vlaamse scholen acties van scholieren plaats tegen het zogenaamde spaghetti-arrest en bepaalde toestanden in het gerecht. De acties vinden vaak plaats op straat en het is onduidelijk of de directies hun toestemming hebben gegeven. Op de meeste plaatsen verliepen de acties rustig en studentikoos. Soms liepen de manifestaties evenwel uit de hand, vaak met schade als gevolg. Ik wil hierover enkele vragen stellen.

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt ? Het is immers niet uw gewoonte om op de achtergrond te blijven. De acties blijven duren en vele scholieren missen al anderhalve week les. Hebt u richtlijnen gegeven aan de scholen en zo ja, welke ? De situatie is op een aantal plaatsen verschillende keren uit de hand gelopen met schade als gevolg, ik denk dan vooral aan Antwerpen. Er werden een vijftiental minderjarigen opgepakt. Normaal gezien zijn de ouders burgerlijk aansprakelijk, behalve wanneer de jongeren geacht worden op school te zijn. Hebt u de scholen gewezen op hun verantwoordelijkheid ? Hebt u de scholen de opdracht gegeven om de toestemming van de ouders te vragen, vooraleer kinderen de schoolpoort mogen verlaten ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : In tegenstelling tot wat mevrouw Dillen beweert, is het niet mijn gewoonte om in het nieuws te komen. Ik zeg vaker nee op vragen voor een interview, dan ja. Toen ik vrijdag positief heb geantwoord op een vraag van de BRT, heb ik de gevolgde redenering uitgelegd. De eerste dagen konden we allemaal, ook directies en leerkrachten, begrip opbrengen voor de spontane acties van de jongeren. Door hun leeftijd voelen ze zich betrokken. Het leek me dan ook niet nodig om die eerste dagen iets te ondernemen. Donderdag was de drukte wat weggeëbd, maar vrijdag zijn de acties weer sterk toegenomen. Ik heb op dat moment duidelijk gemaakt dat de toestand niet langer kon worden geduld. Het onderwijs moest zijn verantwoordelijkheid opnemen door het probleem in alle openheid te behandelen tijdens de lessen. Dat men om die reden lessen verschuift en lessen niet geeft, kan geen kwaad : het betreft hier immers ook een vorm van maatschappelijke bewustwording veroorzaakt door een crisisproces, waarbij leerkrachten en scholen een rol moeten spelen. Dat is wat ik vrijdag heb verklaard. Ik heb

Van den Bossche

er duidelijk aan toegevoegd dat men deze crisis niet langer kon gebruiken als geldige reden voor schoolverzuim. Dat is de stelling die ik ook gedurende de komende dagen en weken wens te verdedigen.

Behoudens mijn verklaring op televisie heb ik geen bijzondere richtlijnen gegeven, omdat in dit geval de algemene richtlijnen gelden. In principe mag een school aan de leerlingen geen toestemming verlenen om te gaan betogen tijdens de lessen. Ook de school is immers verplicht de schoolplicht, die voor de meeste van haar leerlingen geldt, na te leven. Wél heb ik in mijn verklaring gezegd dat, hoewel ik vorige week een afwijking van dat principe aanvaardde, het hierbij moest blijven.

Uw vraag in verband met schade, minderjarigheid en verantwoordelijkheid is terecht. Ik wil me niet in de plaats van de rechtbank stellen, maar volgens de jurist die ik ooit was, zullen minstens de ouders worden aangeduid als eerste verantwoordelijken. De ouders kunnen op dat ogenblik echter volmaakt de school dagvaarden, indien de school vrijwillig de poorten heeft geopend. Volgens de wet hebben de ouders hun kind immers tijdens de schooluren aan de school toevertrouwd. Normaal mag van de school worden verwacht dat ze de schoolplicht, waaraan de ouders op straffe van strafrechtelijke betugeling zijn onderworpen, ten uitvoering brengt, en dat ze voor de nodige bewaking – breed gedefinieerd – van die kinderen zorgt. Door hen de toestemming te geven om de straat op te gaan, blijft de school in feite de verantwoordelijkheid op zich nemen. Dat zou impliceren dat men begeleid betoogt. Dat is de logica van ons burgerlijk recht, waarvan de scholen zich terdege bewust moeten zijn.

Indien er dus rechtszaken zouden komen en ouders de school in vrijwaring – minstens in tussenkomst of zelfs tot veroordeling in solidum – zouden dagvaarden, dan vrees ik dat de school zal worden veroordeeld door de rechtbank.

Ik zou niet durven beweren dat de leerlingen anderhalve week lang geen les hebben gevolgd : de manifesterende scholen wisselden elkaar immers af. Er zijn wel een aantal lessen verloren gegaan, maar dat vind ik niet zo erg : laten we hopen dat het verzuim de aanleiding is om de problematiek ten gronde te behandelen. Vanuit sommige scholen kreeg ik de opmerking dat de leerkrachten wel bereid zijn om deze ingewikkelde materie te behandelen, maar dat men moeilijk kan verwach-

ten dat ze heel ons juridische systeem zouden beheersen. Zij zijn aangewezen op informatie uit de zoveelste hand, die niet steeds even correct is. Daarom heb ik gisteren samen met de minister van Justitie een initiatief genomen, dat nu verder wordt uitgewerkt. Samen met minister De Clerck onderzoek ik nu onder welke voorwaarden de scholen door magistraten kunnen worden bezocht. Die magistraten zullen, gewapend met hun kennis van het juridisch apparaat, de confrontatie met de leerlingen aangaan. Op die manier kan de discussie inhoudelijk beter gestoffeerd worden dan tot nu het geval was. Dit werd pas gisteren afgesproken, zodat we nog een aantal dagen nodig hebben om dit plan uit te werken. U krijgt echter de primeur, als antwoord op uw vraag.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de minister, dank u voor uw antwoord en deze primeur. Voor alle duidelijkheid wil ik uitdrukkelijk beklemtonen dat ik veel begrip kan opbrengen voor de acties van de scholieren. Uit de berichtgeving van vanmiddag bleek echter even duidelijk dat de betogingen blijven plaatsvinden, zeker in Antwerpen. Ik betreur dit en vind dat daaraan een einde moet komen. Wel deel ik volledig uw stelling dat de scholen zelfs andere lessen moeten kunnen schrappen om de leerlingen zo degelijk mogelijk te informeren over een dossier dat, zoals u terecht stelt, vooral de jeugd aanbelangt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van de Partnerschap- en Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lidstaten enerzijds, en Oekraïne anderzijds, met de Bijlagen I tot V, met het Protocol, en met de Slotakte, ondertekend te Luxemburg op 14 juni 1994

– 349 (1995-1996) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Partnerschap- en Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lidstaten enerzijds, en Oekraïne anderzijds, met de Bijlagen I

Voorzitter

tot V, met het Protocol, en met de Slotakte, onder-
tekend te Luxemburg op 14 juni 1994.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangele-
genheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
114 leden hebben ja geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangele-
genheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van
de Grondwet :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
118 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André

Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Goovaerts Leo
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark

Voorzitter

Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegheem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Christiaan
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het Protocol tot wijziging van het Europees Sociaal Handvest, opgemaakt in Turijn op 21 oktober 1991

– 350 (1995-1996) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Protocol tot wijziging van het Europees Sociaal Handvest, opgemaakt in Turijn op 21 oktober 1991.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 114 leden hebben ja geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 118 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schampelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke

Voorzitter

Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Goovaerts Leo
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kuijpers Willy
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthys Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke

Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Christiaan
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Dirk Van Mechelen tot besluit van de op 8 oktober 1996 door de heren Willy Kuijpers, Dirk Van Mechelen en Carl Decaluwé in commissie gehouden interpellaties tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, respectievelijk over het doorbreken van het VTM-monopolie, over de gevolgen van de Europese regelgeving inzake televisie en over de Vlaamse mediawetgeving in Europees perspectief

– 421 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van Mechelen tot besluit van de op 8 oktober 1996 door de heren Kuijpers, Van Mechelen en Decaluwé in commissie gehouden interpellaties tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, respectievelijk over het doorbreken van het VTM-monopolie, over de gevolgen van de Europe-

Voorzitter

se regelgeving inzake televisie en over de Vlaamse mediawetgeving in Europees perspectief.

De heer Van Rompaey heeft het woord.

De heer Hugo Van Rompaey : Door de onduidelijkheid van de houding van de Europese Commissie in deze aangelegenheid, heeft de Vlaamse overheid een manifest gebrek aan houvast op het Europese niveau.

Wat de Vlaamse regeling inzake het aandeelhouderschap van VTM betreft, werd VTM – in tegenstelling met de indruk die hier wordt gewekt – nog niet officieel veroordeeld. De Vlaamse regering heeft toegezegd om de regeling van de aanmeldingsplicht voor buitenlandse zenders aan te passen. Dit heeft geen uitstaans met het VTM-monopolie. Op dit vlak werd nog steeds geen uitsluitel gegeven door de Europese Commissie. Ten tweede is de VT4-procedure van de Raad van State nog steeds aanhangig. Ten derde is de gemengde financiering van openbare omroepen volgens het Europees Parlement legitiem. Ten vierde is de hervorming van de Europese televisierichtlijn nog steeds bezig.

We steunen de minister van Media volledig in zijn beleid. We moeten de uitkomsten van de verschillende procedures en de wijziging van de televisierichtlijn afwachten, vooraleer er sprake kan zijn van de aanpassing van de wetgeving. Daarom wenst de CVP-fractie zich te onthouden.

De voorzitter : De heer Kuijpers heeft het woord.

De heer Willy Kuijpers : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Rompaey steunt deze tekst volmondig en we zullen zijn voorbeeld volgen. Toch willen we hier nog iets aan toevoegen. Het ogenblik is aangebroken voor Vlaanderen om zijn autonome bevoegdheid ten volle uit te oefenen en interregionaal samen te werken met de andere Europese regio's, en met de kleinere Europese landen als Denemarken en Finland. De autonome televisiestations van Catalonië en Baskenland werken reeds in die richting. Op basis van het Groenboek Hahn kunnen we de kleinere culturen vrijwaren en de krachten bundelen tegen de massatelevisie die de grote staten als koopwaar de ether injagen.

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van Mechelen tot besluit van de op 8 oktober 1996 door de heren Kuijpers, Van

Mechelen en Decaluwé in commissie gehouden interpellaties tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, respectievelijk over het doorbreken van het VTM-monopolie, over de gevolgen van de Europese regelgeving inzake televisie en over de Vlaamse mediawetgeving in Europees perspectief.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
83 leden hebben ja geantwoord ;
22 leden hebben zich onthouden ;
13 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Ridder Peter
De Vilder Freddy
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Goovaerts Leo
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino

Voorzitter

Kuijpers Willy
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Maximus Lydia
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Christiaan
 Vanderpoorten Marleen
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Beerden Georges
 Candries Herman
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Roo Johan

Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Matthys Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Sarens Freddy
 Suykerbuyk Herman

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 Cannaerts Leo
 De Meyer Jos
 De Schamphelaere Mia
 Desmet Peter
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Marsoul Hugo
 Quintelier Leonard
 Schuermans Eddy
 Taylor John
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Rompaey Hugo
 Vandenbossche Walter
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jean-Marie Bogaert, André Denys en Jos Geysels tot besluit van de op 8 oktober 1996 door de heer Jean-Marie Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1997 – 423 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Bogaert, Denys en Geysels

tot besluit van de op 8 oktober 1996 door de heer Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1997.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de voorzitter, door toepassing van de Sint-Michielsakkorden van 1993 is het kijk- en luistergeld een gemeenschapsbelasting geworden. De inning ervan voor Vlaanderen zou voortaan door de Vlaamse regering worden georganiseerd. Omdat dit tijdens de eerste helft van dit jaar nog niet was gebeurd, stelde ik hierover op 19 juni laatstleden een actuele vraag aan minister Demeester-De Meyer. Uit haar antwoord bleek dat Belgacom vanaf 1 januari 1997 niet langer zou instaan voor de inning. Na mijn actuele vraag, op 22 juni, beloofde de minister om na te gaan hoe dit in de toekomst het best kan worden georganiseerd en hoe de controle hierop kan worden uitgeoefend.

Zij liet tegelijkertijd verstaan geen verplichtingen te hebben ten aanzien van het personeel dat de inning tot op dat ogenblik uitvoerde. De federale overheid had deze diensten immers geprivatiseerd en deze overheid was dan ook verplicht om haar engagementen na te komen. De minister sloot ook echter niet uit dat een deel van de personeelsleden zou worden geselecteerd voor het geprivatiseerde bedrijf. Daarna werd het weer maanden stil.

Pas op 19 september jongstleden besliste de Vlaamse regering, en ik citeer : een beperkte offerteaanvraag uit te schrijven met voorafgaande oproepen tot kandidaatstelling voor de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1 januari 1997. Einde citaat. De activiteit van het innen van belastingen zou dus worden geprivatiseerd. Dit was voor mij de aanleiding om op dinsdag 8 oktober jongstleden in de commissie voor Financiën en Begroting de verantwoordelijke minister te interpellieren. De dag vóór de beslissing van de Vlaamse regering was er in de dienst een interne nota verspreid, waarin stond dat er een interkabinettenvergadering had plaatsgevonden. Tijdens deze vergadering hadden de gemeenschappen hun gezamenlijke beslissing om de inning van het kijk- en luistergeld over te nemen, meegedeeld en hadden ze zich ertoe verbonden om de rechten van het personeel te vrijwaren.

Naar aanleiding van mijn interpellatie in de commissie ontspan zich een vinnig, maar tegelijkertijd

ook interessant debat. Dit debat leidde uiteindelijk tot de vaststelling dat alle commissieleden van alle fracties het erover eens waren dat het ongehoord is dat de Vlaamse regering of het Vlaams Parlement zou experimenteren, laat staan zou improviseren, op het vlak van de organisatie van het innen van belastingen.

Ten tweede stelde ik vast dat men duidelijk begaan was met de onzekerheid – die men eigenlijk zelf had gecreëerd – voor het personeel van de dienst Kijk- en Luistergeld zoals die tot vandaag functioneert. Door de verwarde uitspraak van de minister in juni, en door de offerteaanvraag aan derden, heeft men die verwarring extra onderstreept. Als men de minister hierover ondervraagt, zegt hij : het is natuurlijk een feit dat in de huidige dienst Kijk- en Luistergeld de technische kennis aanwezig is om die belasting op de beste manier te innen. Waarom vraagt men dan aan derden om dit te organiseren ? In Aalst zijn er momenteel 173 personeelsleden tewerkgesteld. Waarom wil men daar nog eens extra uitgaven bovenop doen ?

Men kan zich terecht afvragen of een eenvoudige overdracht van de bestaande dienst op termijn de meest efficiënte manier is. Dat is een andere discussie. Mijns inziens moet die organisatie op termijn natuurlijk wel op een meer doeltreffende manier verlopen. Er zijn dus wel degelijk een aantal maatregelen nodig. Alle betrokken commissarissen waren het daarmee eens.

Eigenlijk volgt dit parlement de essentiële beslissing van de Vlaamse regering niet. Integendeel, we hebben een eerste stap gezet op een zeer gevaarlijke weg. Gelukkig is er nog niets onherroepelijks gebeurd. Er is alleen nog maar een offerteaanvraag uitgeschreven. Voor zover ik weet, is er zelfs nog geen lastenboek opgemaakt. Ik roep dit Vlaams Parlement op om een aantal dingen zeer duidelijk te omlijnen.

Ten eerste, het kan niet dat we experimenteren met het innen van belastingen. Die opdracht komt in essentie toe aan de overheid. Wanneer daar op termijn verandering in moet komen, kan dit alleen wanneer dit echt aan de orde is. Wanneer de fiscale autonomie verder wordt doorgedreven, zal men zich terecht moeten bezinnen over een volledige reorganisatie. Vandaag kan dit echter niet worden geïmproviseerd.

Ten tweede, we hebben een dienst Kijk- en Luistergeld. We hebben personeel met jarenlange ervaring, zij het op federaal niveau. Organiseer het dan zo, Vlaamse regering, dat minstens die personeels-

Bogaert

leden de kans krijgen om overgeheveld te worden naar het Vlaamse niveau. Dan kunnen wij zelf de inning van het kijk- en luistergeld organiseren.

Ten derde, we hebben vanuit het beleidsniveau in Vlaanderen een tiental jaren geleden een strategie gevoerd teneinde de administratie van Brussel te decentraliseren. Deze dienst zou vooral georganiseerd worden vanuit Aalst. Laten we toch niet om de vijf of tien jaar het geweer van schouder veranderen en de brave burger voor de gek houden. Eens we die beslissing genomen hebben, moet er een afdoende reden zijn om op die beslissing terug te komen.

Ik besluit met een oproep. Ik heb in overleg met Agalev en de VLD-fractie leider een motie ingediend. Ik had op dat moment het gevoel dat in feite ook dezelfde bekommernissen leefden bij de collega's van de CVP en de SP.

Zij hebben op hun beurt gezamenlijk ook een motie ingediend. Als we die moties vergelijken, dan is er amper sprake van enige nuancering. Alleen vind ik het in dit geval gevaarlijk. Als u de regering vraagt om geen onomkeerbare beslissingen te nemen zoals in de tekst staat, wat vraagt u dan eigenlijk? Welke beslissing is in dit geval onomkeerbaar of niet-onomkeerbaar? Ik vraag gewoon aan de regering dat ze niet verder op de ingeslagen weg verder zou gaan. Zowel in het belang van het personeel als in het belang van een meer doelmatige organisatie, vraag ik dat de regering alle maatregelen neemt om die inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1997 te organiseren. Ik zag dat er daar net nog amendementen werden rondgedeeld op die motie van de meerderheid. Ik vraag u daarom met aandrang het politieke spel even terzijde te laten. Of het nu van de oppositie komt of van de meerderheid, zou er in deze materie toch absoluut niet mogen toe doen. Ik ben ervan overtuigd dat ook de meerderheid net zoals in de commissie integraal achter de standpunten staat zoals wij ze in onze motie hebben verwoord. Vandaar mijn oproep aan iedereen om deze motie los van de politieke spelletjes te steunen en de inning van de dienst kijk- en luistergeld in de toekomst te vrijwaren. *(Applaus bij de VU, AGALEV en de VLD)*

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ere wie ere toekomt, ik moet zeggen dat het de heer Bogaert van de VU is geweest die het debat in gang heeft gezet. Hij heeft vermeden dat er in deze

materie een soort van stille, sluipende besluitvorming ontstond. Onze fractie is vragende partij om hier een ruim debat te voeren over wat de overheid wel en niet moet doen, over wat de kerntaken van de overheid zijn. We zijn ertegen gekant het debat op een sluipende manier uit te hollen, zoals minister Demeester-De Meyer dat aan het doen was. Daar kan men vragen bij stellen.

Ik wens duidelijk te maken dat wij, als liberale partij, niet tegen het principe van het privatiseren zijn. We vinden dat men inzake privatisering zelfs mag innoveren. We sluiten niet uit dat ook heffingen daarvan het voorwerp kunnen uitmaken. Daar bestaan trouwens technieken voor. Wat we duidelijk niet willen, is een geïmproviseerde privatisering. Dat was hier duidelijk het geval. Al improviserend was men hier met iets bezig dat asociale gevolgen zou hebben. Privatiseren is niet noodzakelijk asociaal. Privatiseren impliceert ook dat men, bij de overgang van het ene naar het andere systeem, een sluitende regeling uitwerkt. Dat moet ook voor het personeel gebeuren. Dat moet duidelijk zijn. Wij zullen nooit een voorstel of een bestek goedkeuren dat niet ook in een gewaarborgde, sluitende regeling voor het personeel voorziet.

Wij zijn niet tegen privatisering op zichzelf. Daarom zullen wij enkel de met redenen omklede motie van de heren Bogaert, Denys en Geysels goedkeuren. Want in de andere motie wordt duidelijk verwezen naar de oprichting van een eigen Vlaamse administratie. Ik wens hier ook nog te benadrukken dat wat de vestigingsplaats betreft wij een deconcentratiebeleid voorstaan. Wij vinden dat de Brusselse administratie moet ontvet worden. Er bestaat reeds een gedeconcentreerde dienst in Aalst. We vinden dat het bestek daarmee rekening moet houden. *(Applaus bij de VLD)*

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik wil hier kort het betoog van de heer Bogaert steunen. Ik wil tevens een oproep richten aan het parlement om een duidelijke uitspraak over een duidelijke probleemstelling goed te keuren. Naast de terechte sociale bekommernis en de sociale dimensie van dit dossier gaat het om een fundamenteel debat over de vraag of een gewestbelasting, en alles wat dat meebrengt, kan worden geïnd door een firma met private rechtspersoonlijkheid.

Minister Demeester-De Meyer is steeds erg duidelijk, ook nu. Ze heeft gezegd dat het om een privatisering gaat van de inning van deze belasting. Ze

Geysels

heeft dat tweemaal gezegd ; en dat staat ook tweemaal in de Handelingen afgedrukt. Daarop hebben een aantal mensen – ook volksvertegenwoordigers van de meerderheid – gezegd dat dit niet kan. Vandaar deze motie. In die motie wordt benadrukt dat een privatisering niet kan. Dit leidt tot een democratisch deficit. Een probleem dat niet kan worden opgelost met de omfloerste motie van de meerderheid. Hierin wordt onder meer vermeld dat deze firma de aanslag niet mag doen en dat ze de bezwaarschriften en de klachten niet mag behandelen. Ik vraag me af waarvoor ze dan wordt betaald. Mijnheer de minister, in de commissie hebt u terzake een duidelijk standpunt ingenomen en ik verzoek u om dit vandaag eveneens te doen.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, in de motie van de heren Bogaert, Denys en Geysels wordt gesteld dat de beslissing tot uitbesteding van de inning van het kijk- en luistergeld moet worden ingetrokken en dat de rechten van het personeel van de dienst Kijk- en Luistergeld gevrijwaard moeten worden. Wij zullen deze motie niet goedkeuren omdat ze de overheid verplicht om op haar beslissing terug te komen. Als men vanaf 1 januari 1997 niet kan doorwerken, zal dit de overheid ettelijke miljarden frank kosten.

Momenteel wordt het kijk- en luistergeld geïnd door Belgacom. In de aandelenovereenkomst die de federale regering met Amerikaanse telecomebedrijven heeft gesloten, staat duidelijk dat Belgacom de dienst Kijk- en Luistergeld moet afstoten vanaf maart of april 1997. Bijgevolg moet ook het personeel van deze dienst verdwijnen. Vanaf 1997 kan Belgacom de inning dus niet meer uitvoeren. De Amerikaanse aandeelhouders willen onder geen beding dat dit nog gebeurt. Bijgevolg is het de taak van de federale regering om voor de betrokken personeelsleden een oplossing te zoeken. Dit heeft tot gevolg dat de Vlaamse regering voor de inning van het Vlaamse kijk- en luistergeld evenmin nog een beroep kan doen op de diensten van Belgacom. Hetzelfde geldt voor de Waalse regering en voor de Franse Gemeenschap. Een mogelijke optie voor de toekomst is dat de Vlaamse overheid hiervoor een eigen administratie opricht. Zij zou dan het personeel van Belgacom kunnen overnemen. In dit geval gaat het echter om personeelsleden van een federale autonome overheidsdienst. Wie een beetje vertrouwd is met de statuten van het personeel, weet dat een dergelijke overname niet

zo eenvoudig is. Een rechtstreekse overgang van een federaal autonoom overheidsbedrijf naar de Vlaamse regering is zelfs onmogelijk. Dit moet via de federale overheid, via minister Di Rupo gebeuren. Hij zal personeel moeten overnemen. Kortom, dat wordt een zeer omslachtige procedure van enkele maanden.

De heer Jean-Marie Bogaert : Tien maanden heeft men al verloren !

De heer John Taylor : De Vlaamse regering heeft de mogelijkheid geschapen hier een derde partner bij te betrekken. Ze heeft hiervoor een bestek uitgewerkt en dat gisteren goedgekeurd. Men opteert voor een systeem waarbij de Vlaamse regering een beroep doet op een privé-partner voor het innen van het kijk- en luistergeld. Deze partner kan een aantal essentiële overheidstaken bij het innen van belastingen niet vervullen. Het stemt ons tevreden dat die essentiële taken in handen van de Vlaamse Gemeenschap blijven. Het personeel kan kiezen om te gaan werken voor die partner, maar als federaal overheidspersoneel. Dat kan geen definitieve optie zijn. We dringen daarom in onze motie aan op een niet-onomkeerbare oplossing. Het is een oplossing om te kunnen doorgaan met de inning van de belastingen. Als het kijk- en luistergeld niet wordt geïnd in het eerste semester van 1997 verliest de Vlaamse Gemeenschap ettelijke miljarden frank die volgens de wet later niet meer inbaar zijn. We durven dan ook voor te stellen dat men voor onze motie stemt.

In onze motie vragen we tevens om duidelijkheid omtrent een aantal zaken. We vinden dat het debat over de kerntaken van de Vlaamse overheid moet worden gestart. We moeten vastleggen wat we zelf willen doen en wat we willen uitbesteden.

Ik vat samen. De uitbesteding is een overgangsmaatregel in afwachting van een eigen fiscale Vlaamse administratie. Enkel de ondergeschikte taken worden uitbesteed. De exclusieve overheids-taken blijven gebeuren door de Vlaamse administratie. De rechten van het personeel moeten worden gevrijwaard. Het blijft voorlopig federaal personeel. De federale overheid moet het personeel van Belgacom overnemen. Dat personeel kan dan samenwerken met de Vlaamse overheid en een eventuele privé-partner. Deze maatregel is bovendien omkeerbaar en de inkomsten moeten verzekerd blijven. We eisen tenslotte een diepgaand debat over de kerntaken van de Vlaamse overheid.

Ten slotte wil ik even herinneren aan de resolutie in verband met de Vlaamse fiscale autonomie die

Taylor

we op 10 juli goedkeurden. Deze bepaalt dat Vlaanderen over een fiscaal instrument moet beschikken voor het voeren van een verantwoord sociaal-economisch beleid gericht op werkgelegenheid, een gezond economisch klimaat, sociale herverdeling en duurzame ontwikkeling. Vandaag spreken we ons uit over een eerste stap in die Vlaamse fiscale autonomie. We moeten dit op een doordachte manier doen, rekening houdend met de continuïteit en de belangen van het betrokken personeel. We moeten echter ook voldoende ruimte laten aan een nieuw en creatief beleid. De Vlaamse regering geeft met dit voorstel niet alleen blijk van haar bezorgdheid om continuïteit en personeel, maar ook van creativiteit. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : Vandaag heeft men hier met gespleten tong gesproken. Ik heb de commissievergadering bijgewoond en ik kan de heren Geysels en Bogaert bijtreden, wanneer ze zeggen dat er unanimititeit bestond over deze kwestie. De essentiële vraag was of we de inning van belastingen uitbesteden aan derden of als een zaak van de overheid beschouwen. Ik dacht dat daar unanimititeit over bestond in de commissie. Maar ik vind die eensgezindheid vandaag niet terug, ook niet bij de regering.

Dit alles staat nochtans uitdrukkelijk in de beleidsbrief waarin de minister haar beleidsprioriteiten voor de volgende vijf jaar vastlegt. In die brief heeft ze het expliciet over het gebrek aan fiscale autonomie. Ik citeer : aangezien de federale staat instaat voor de controle en de inning, komt de Vlaamse regering niet op het voorplan als heffende overheid. En verder : de Vlaamse overheid komt zelfs binnen Vlaanderen niet over als een soevereine overheid, aangezien zij geen belasting lijkt te heffen. De meest directe band tussen overheid en burger loopt immers nog steeds via de belastingen. En dan zegt u dat wij moeten zorgen voor een verdere, diepere, betere Vlaamse herkenbaarheid.

U zegt ook : aangezien op dit ogenblik de inning niet gebeurt door een Vlaams organisme, maar wel door de federale instanties, heeft dit gevolgen. We stellen zelfs een neerwaartse evolutie van sommige gewestbelastingen vast, omdat er bij de federale instanties een desinteresse bestaat voor het innen van die belastingen. Als we deze inning aan derden uitbesteden, zullen ze een percentage vragen op die inning. U heeft daar negatief op gereageerd en dat kan ik enigszins begrijpen. Maar dan geeft men

dus geen enkele geldelijke stimulans om die eventuele privé-inner te motiveren.

In diezelfde beleidsbrief zegt u op pagina 34, en ik citeer : dat de fiscale eigenheid van het Vlaams Gewest dringend moet worden vertaald in de administratieve organisatie met betrekking tot het zetten en innen van de belastingen en heffingen. Een eerste stap in die richting zou kunnen bestaan in het uitbreiden van de taken van de eigen Vlaamse invorderingscel. Einde citaat. Wat verder hebt u het specifiek over het kijk- en luistergeld, waar u zegt dat er al bepaalde akkoorden zouden bestaan met Belgacom. Op dat ogenblik was die uitspraak wel lichtjes voorbarig, zo hebben we ondertussen begrepen, aangezien men niet tot een akkoord met Belgacom kon komen.

In elk geval zegt u in uw eigen beleidsbrief, mevrouw de minister, dat Vlaanderen zijn fiscale autonomie en herkenbaarheid onder meer zou kunnen uiten door zelf belastingen te innen. U krijgt daarvoor nu voor het eerst daadwerkelijk de kans : de inning van het kijk- en luistergeld die steeds door de federale overheid gebeurde, wordt nu gedeeltelijk naar de deelstaten overgeheveld. U krijgt die kans en u grijpt ze niet. U laat ze hopeloos verloren gaan. U had nochtans ruim de tijd en de mogelijkheden. Ik moet de heer Bogaert bijtreden als hij zegt dat veel nuttige tijd verloren ging. Maar zelfs nu kan nog een en ander worden geregeld. Men zou via een versnelde procedure kunnen overgaan tot het aanwerven van personeel. Daar ligt dus nog een kans.

Waarom heeft het Vlaams Blok zelf een motie ingediend ? Deze motie bevat geen overbodige dingen. Ze beperkt zich tot de essentiële zaken die door niemand in dit parlement zullen worden tegengesproken, behalve natuurlijk als we vragen om de regeringsbeslissing in te trekken. Daar volgen we de andere oppositiepartijen. Eigenlijk was ook de meerderheid het met die stelling eens, maar ze durft het niet als dusdanig te verwoorden.

We hebben geen boodschap aan omfloerste moties. We vragen onomwonden dat de regeringsbeslissing zou worden ingetrokken. Deze beslissing geldt immers voor vijf jaar en is met nog eens vijf jaar verlengbaar. Zo iets kan voor ons niet. We vragen ook de oprichting van een eigen fiscale administratie. En ten slotte vragen we, in het belang van de werkgelegenheid en van de werkzekerheid van het personeel dat de inning van het kijk- en luistergeld steeds heeft verzorgd, dat de administratieve zetel van deze dienst in Aalst gevestigd zou blijven. Tot

De Reuse

daar de essentie van onze motie. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Mevrouw Van Nieuwenborgh heeft het woord.

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh (*Op de tribune*) : We hebben inderdaad de mede door ons neergelegde motie zelf geamendeerd. We hebben dit gedaan om twee voor ons zeer belangrijke principes, die ook door andere collega's naar voren zijn gebracht, extra te kunnen benadrukken. Ten eerste willen we duidelijk maken dat de zuivere inning van belastingsgelden inderdaad een specifieke overheidstaak is en dat ook zo moet blijven. We blijven vragende partij voor een fundamentele discussie over de taakomschrijving van de Vlaamse administratie en over de voorwaarden van een eventuele uitbesteding.

Ten tweede willen we de huidige rechten van het personeel van de dienst Kijk- en Luistergeld vrijwaren. Het personeel van de dienst Kijk- en Luistergeld zal door Belgacom worden afgestoten op het moment dat de telefoonmaatschappij deze dienst niet meer zal vervullen. Zoals mevrouw de minister in de commissie zelf zei, bestaat er een Koninklijk Besluit dat stipuleert dat deze personeelsleden tot het federale personeelskader blijven behoren. Daarom dringen we erop aan om alles in het werk te stellen om het huidige personeel de mogelijkheid te bieden ter beschikking te worden gesteld van de Vlaamse Gemeenschap, dit met behoud van hun statutaire en financiële rechten. Dat laatste is voor ons zelfs het belangrijkste.

Tegelijkertijd willen we alles in het werk stellen om de huidige standplaats Aalst te behouden. Het feit dat ik zelf in Aalst woon, heeft daar niets mee te maken. Ik heb daarvoor de volgende argumenten. Paula D'hondt nam ooit, samen met de toenmalige regering, het gelukkige besluit om in het kader van het mobiliteitsprobleem de druk op Brussel te verlichten. Mevrouw De Maght-Aelbrecht heeft het hierover al gehad. Ondertussen bestaat de dienst in Aalst al jaren. Ze beschikt over de knowhow, een gebouw en de nodige werkingsmiddelen. Bovendien heeft het personeel zich op vrijwillige basis naar Aalst verplaatst. Ze wonen er, hun kinderen lopen er school, ze nemen er deel aan het verenigingsleven. Het arrondissement Aalst-Zottegem-Oudenaarde kent bovendien nu al een grote werkloosheid. Het verdwijnen van 173 jobs is voor ons ontoelaatbaar.

We vragen u ook, mevrouw de minister, om elke informatie over ontwikkelingen in het dossier, bekend te maken. De huidige onzekerheid is onverantwoord. Het personeel wenst zijn taak verder te zetten onder voogdij van een overheidsdienst en heeft dit beklemtoond met een petitie die ik daarnet aan u heb overhandigd. Het innen van belastingen is en blijft een overheidsdienst. De behandeling van het personeel blijft belangrijk voor ons. (*Applaus bij de SP*)

De voorzitter : Mevrouw De Maght-Aelbrecht heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Degenen die allergisch zijn aan Aalst, zou ik willen vragen om diep in hun binnenste te kijken. Iedereen hier aanwezig is al om een of andere reden in Aalst geweest. Vroeger waren alle redenen goed genoeg om vanuit Brussel en andere delen van het land naar Aalst te komen. Laat ze in Aalst voortwerken. Blijf weg uit Aalst, als je er niet wil zijn. (*Applaus bij de SP*)

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, wij worden gevat door een motie waarover wij volgens het Reglement thans tot de stemming moeten overgaan.

Eigenlijk hadden wij over deze problematiek nog verder moeten kunnen debatteren. Zoals de heer Taylor heeft gezegd, mag Belgacom de inning niet meer doen. Welke alternatieven zijn er dan ? Ofwel doet de Vlaamse Gemeenschap dit zelf, ofwel besteedt ze het uit. Het is noodzakelijk dat de continuïteit gewaarborgd wordt en dat er vanaf 1 januari kan worden geïnd : de dienst houdt op 21 maart 1997 op te bestaan. Als we ervoor kiezen de inning zelf te doen, dringt de vraag zich op wie dit zal doen. De Vlaamse Gemeenschap moet een eigen personeelsformatie vormen, maar daartoe rest ons te weinig tijd. Het huidige personeel, mijnheer Bogaert, is Belgacom personeel, dat bij Belgacom kan blijven of terechtkomt bij de federale overheid die zich daartoe heeft geëngageerd. Interne mobiliteit moet duidelijk maken of het personeel dat ook wil. Wel staat vast dat de Vlaamse overheid niet rechtstreeks het personeel kan overnemen van een federaal, gedeeltelijk geprivatiseerd overheidsbedrijf, zonder de medewerking van het federale niveau. Deze medewerking is er momenteel nog niet. Zelfs als die medewerking van de bevoegde minister Di Ruppou er zou zijn, zijn de verschillen in de rechtspositieregeling van het Belgacomperso-

Van der Poorten

neel én van de personeelsleden van de Vlaamse Gemeenschap van die aard dat een integratie in de Vlaamse administratie onmogelijk is. Men zou immers twee soorten personeelsleden creëren. Daarbij zou trouwens het syndicaal overleg moeten worden ingeschakeld. Er moet dus eerst in de overdracht naar een federaal departement voorzien worden, van waaruit een overheveling naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kan geregeld worden. Gezien de omvangrijke procedures vraagt dit echter heel wat tijd, waardoor de continuïteit en de inning van zestien miljard frank niet kan worden gewaarborgd.

De voorzitter : Mijnheer Van der Poorten, mag ik vragen om af te ronden ?

De heer Mark Van der Poorten : Het alternatief dat door de Vlaamse regering werd uitgewerkt, namelijk de overname van het personeel door de federale overheid om het vervolgens ter beschikking te stellen van een derde, met behoud van hun verworven rechten en hun huidig statuut, biedt perspectief aan het personeel, ook naar een eigen opvangstructuur binnen de Vlaamse administratie. Daarom ben ik de mening toegedaan dat het hier om een goede oplossing gaat. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : Mijnheer de voorzitter, ik geloof dat ik mijn mening voldoende heb weergegeven in de commissie. Ik wil de regering en de toekomstige regeringen waarschuwen dat we een gevaarlijke weg dreigen te bewandelen als we in de toekomst belastinggelden laten innen door de privé-sector. (*Applaus bij AGALEV, de VU en de SP*)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Bogaert, Denys en Geysels tot besluit van de op 8 oktober 1996 door de heer Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1997.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
59 leden hebben ja geantwoord ;
60 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goovaerts Leo
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne

Voorzitter

Van Wallegghem Roeland
 Vandenbroeke Christiaan
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthys Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques

Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MOTIE VAN ORDE

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, bij motie van orde zal de gezamenlijke oppositie dit parlement verlaten, omdat uit de stemverklaringen zeer duidelijk bleek dat men het eens was omtrent het principe van onze motie. Alleen omdat het voorstel groeide vanuit de oppositie wordt het afgekeurd. Dit is een niet-parlementaire en niet-correcte manier van werken. (*Applaus bij de oppositie. De oppositie verlaat het halfroed*)

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Herman De Reuse, Christian Verougstraete en Felix Strackx tot besluit van de op 8 oktober 1996 door de heer Jean-Marie Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1997 – 422 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren De Reuse, Verougstraete en

Voorzitter

Strackx tot besluit van de op 8 oktober 1996 door de heer Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1997.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

60 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
60 leden hebben neen geantwoord.

AANWEZIG :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard

Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert

AFWEZIG :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goovaerts Leo
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy

Voorzitter

Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Vandenbroeke Christiaan
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

AFWEZIG met kennisgeving :

Lootens-Stael Dominiek
 Van Den Heuvel Ria
 Vandenbussche Michiel
 Weyts Johan

Het quorum zoals bepaald in artikel 48, paragraaf 2 werd niet bereikt.

Met toepassing van artikel 48, paragraaf 4 wordt de vergadering geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 17.20 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.40 uur.*

Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren De Reuse, Verougstraete en Strackx tot besluit van de op 8 oktober 1996 door de heer Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister

van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1997.

Mag ik de leden van de oppositie die zich op de openbare tribune bevinden, verzoeken hetzij het halfroond te verlaten, hetzij aan de stemming deel te nemen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

61 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 61 leden hebben neen geantwoord.

AANWEZIG :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthys Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc

Voorzitter

Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert

AFWEZIG :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goovaerts Leo

Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Kuijpers Willy
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegem Roeland
 Vandenbroeke Christiaan
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

AFWEZIG met kennisgeving :

Lootens-Stael Dominiek
 Van Den Heuvel Ria
 Vandenbussche Michiel
 Weyts Johan

Aangezien het quorum niet werd bereikt, zal met toepassing van artikel 48 van ons Reglement, de zonder gevolg gebleven hoofdelijke stemming worden herhaald bij het begin van de volgende op een zo nabij mogelijk gelegen tijdstip vastgelegde vergadering. We zullen dus opnieuw stemmen op 12 of 13 november eerstkomend.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.42 uur.*
